

ZPRAVODAJ

obce BEDIHOŠŤ

Číslo 30

Prosinec 2012

Distribuván zdarma

www.bedihost.eu

Informační občasník pro občany obce Bedihošť

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

blíží se konec roku 2012 a já bych rád tento rok uzavřel bilancováním, co vše se nám letos povedlo a nepovedlo uskutečnit pro blaho nás všech.

V jarních měsících bylo vykradeno kolumbárium na našem obecním hřbitově. Okénka na kolumbáriu byla natolik poničena, že musela být provedena komplexní rekonstrukce a místo stávajících skleněných okének byly pořízeny mramorové desky, které hradila obec ze svého rozpočtu. Úhradu nápisů na deskách svých blízkých či známých již provedli samotní příbuzní. Využili přitom sjednané slevy u firmy Kamenictví Mejzlík. Kolumbárium se následně dočkalo poslední úpravy, a to nátěru. Na hřbitově se prováděly i jiné práce, např. byly upraveny chodníčky, které byly současně vysypány novou drtí, byla natřena vchodová brána a zakoupen nový plastový odpadkový koš.

V průběhu měsíce června se podařilo získat povolení na úpravu stávající cesty ve Václavovicích. Kompletní rekonstrukce v ulicích Nerudova a Palackého probíhala již od července. Novou silnici včetně obrubníků hradil Olomoucký kraj z dotací ROP. Nové chodníky a nové veřejné osvětlení v těchto ulicích bylo hrazeno z rozpočtu obce. Stavba byla v rukách čtyř stavebních firem. Firma MODOS, spol. s r.o. Olomouc, měla ve své kompetenci stavbu obrubníků ke komunikaci, rekonstrukci kanalizace a dále kompletní práce na ulici Nerudova. Práce vykonávalo cca 25 dělníků. Firma OHL ŽS, a. s. Brno, prováděla stavební práce na ulici Palackého a zaměstnávala zde cca 15 dělníků. Chodníky a veřejné osvětlení provádí firma TOMI-REMONT, a.s. Prostějov. Na stavbě se nyní pohybuje asi 15 jejich pracovníků. Úpravy kanalizačních šachet provedla firma Insta, s.r.o. Prostějov. Přesné finanční údaje k této stavbě Vám přineseme v následujícím čísle Bedihošťského zpravodaje po provedení kolaudace a finančního vypořádání s dodavatelskými firmami. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem občanům Václavovic za jejich trpělivost, shovívavost a spolupráci při rekonstrukci komunikací.

Během roku byla prováděna pravidelná údržba zeleně a čištění komunikací a chodníků v naší obci. Práce zajišťovali jak zaměstnanci obecního úřadu, tak i pracovníci, které nám přidělil Úřad práce Prostějov. Na mzdy čtyř zaměstnanců jsme dostávali dotace z Evropské unie a dalších šest pracovníků pracovalo na základě Smlouvy o výkonu veřejné služby zdarma, a to 20 hodin/týdně.

V současné době probíhá několik projektů, např. výběrové řízení na obnovu zeleně v našem parku začátkem příštího roku z dotací Operačního programu Životního prostředí a dále řízení na stavební povolení na přechod pro chodce s ostrůvkem na Prostějovské ulici mezi autobusovými zastávkami. Zhotovení tohoto ostrůvku je podmínkou samotné žádosti o dotace ze Státního fondu dopravní infrastruktury na vybudování chodníků v ulici Prostějovská. Ostrůvek je již vybudován.

Na rok 2013 budeme opět žádat o dotace na chodníky ulice Prostějovská. V letošním roce obec dotace nedostala, protože přechod pro chodce není vybudován dle nynější platné legislativy (nebyl zhotoven výše zmiňovaný ostrůvek).

V neposlední řadě je připraven projekt na rekonstrukci dešťové kanalizace od křižovatky Prostějovská směrem k říčce Valová. V ulici Komenského by měla být vybudována nová kanalizace a nový povrch komunikace od křižovatky Prostějovská po hranici obce Bedihošť, směr Kralice na Hané. Od hřiště tato kanalizace povede v pravém příkopu.

Závěrem mi dovolu, abych Vám popřál krásné prožití vánočních svátků, hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do nového roku 2013.

Jiří Zips,
starosta obce Bedihošť

V tomto čísle najdete:

Slovo starosty	str. 1
Redakční rada informuje Otázky pro starostu obce	str. 2
Termíny společenských akcí Obecní úřad informuje	str. 3
Usnesení zastupitelstva	str. 4
Obecní poplatky Důležité kontakty	str. 5
Krajské a senátní volby 2012	str. 6
Knihovna a informační centrum	str. 7
Společenská kronika	str. 8
Rozhovor	str. 10
Základní škola	str. 12
Historie školství v obci	str. 16
Václavovské hody 2012	str. 18
Rekonstrukce komunikace	str. 19
Ladislav Přecechtěl Český zahrádkářský svaz	str. 20
SDH Bedihošť	str. 21
TJ Sokol Bedihošť	str. 22
Pozvánka do Aquaparku	str. 23
Zadáno pro ženy (i muže)	str. 24
Tipy a triky pro každý den Svatý Valentýn	str. 27
Vzpomínky na asijskou cestu	str. 28
Javornická dělostřelecká garda	str. 30
Tradiční hádanka Zábava na konec	str. 31
Rozsvícení vánočního stromu	str. 32

Vážení čtenáři,

třetina roku opět utekla a máme tu zimní vydání našeho obecního zpravodaje. V tomto čísle jsme dali velký prostor školství v obci, o němž pojednává jak článek pana Petra Jiráka, který zpracoval historickou část, tak rozhovor s panem Jahnem, ředitelem školy od Ludka Smýkala. Taktéž jsme otiskli množství článků od učitelů i žáků zdejší základní školy.

Vzhledem ke křížícím se termínům uzávěrky tohoto čísla zpravodaje a slavnostního otevření zrekonstruované místní komunikace ve Václavovicích, přinášíme vesměs pouze kusé informace a fotoreportáž postupu prací na stavbě. Podrobnější informace o této "velkolepé" akci a další snímky přineseme v jarním vydání.

Opět musím pochválit zástupce místních složek za včasné a zodpovědné dodávání příspěvků do zpravodaje. Jak jsem již uvedl v předešlých číslech, je to především reklama pro ně, jak jejich spolky fungují a často také ovlivňují návštěvnost dalších akcí, jejichž jsou pořadateli.

S končícím rokem je také čas bilancování nad novou podobu zpravodaje. Letošní jarní číslo bylo takovou první vlašťovkou, kde jsme se snažili zařadit ke stávajícím a osvědčeným rubrikám i ty nové. Mezi ně patří otázky pro starostu a rozhovor s osobností, budeme se i nadále snažit zpravodaj rozvíjet.

Zpravodaj štědře doplňuje svými poutavými články a postřehy pan Václav Adam, který je taktéž "sponzorem" cen v soutěži "Tradiční hádanka pro čtenáře". Tímto mu za celý kolektiv redakční rady srdečně děkuji a doufám, že mu přispívání ještě dlouho vydrží!

Krásné a klidné prožití svátků vánočních a hlavně zdraví do Nového roku za celou redakční radu přeje
Jan Pospíšil

Otázky pro starostu obce

Starosta obce Bedihošť, Jiří Zips

V nynějším vydání jsme se zeptali pana starosty na oblast kultury a školství v obci.

Když je toto číslo zpravodaje věnované škole, řekněte nám pane starosto, jakým jste byl žákem a jaký byl Váš nejoblíbenější předmět?

Jakým jsem byl žákem naší ZDŠ nevím. Tuto otázku bych položil svým bývalým učitelům. Oblíbeným předmětem bylo pracovní vyučování a přírodopis. Když jsem byl žákem 8. a 9. třídy, tak jsem ve škole dělal v zimním období topiče. Za mé docházky do školy bylo topení lokální a v dnešní době má škola plynové topení.

Jak moc se podle Vás změnilo chování mládeže od doby, kdy jste Vy byl žákem zdejší školy?

Chování dnešní mládeže se moc nezměnilo, jenom my to dnes vidíme jinýma, staršíma očima. Ale v podstatě jsme byli stejní.

Jakým způsobem podporuje obec naši školu?

Naše škola je dotovaná z rozpočtu obce. Pokud se vyskytnou nějaké problémy, vždy se najde s panem ředitelem Mgr. Michalem Jahnem řešení.

Co si myslíte o činnosti občanských sdružení působících v Bedihošti a jakou podporu mohou tato sdružení očekávat ze strany obce?

Občanská sdružení působící v Bedihošti mají kvalitní úroveň. Všechna sdružení dostala od obce finanční podporu v částce Kč 30 000,- jednotlivě. Myslivecké sdružení na opravu myslivecké chaty. Sportovci na oddíl mládeže a dopravu. Hasiči na dovybavení jednotky.

Proč se letos nekonal mezi dětmi oblíbený lampiónový průvod?

Lampiónový průvod se tento rok nekonal z důvodu stavebních prací ve Václavovicích a odpojení místního rozhlasu. Dětem, ale i jejich dospělému doprovodu ho vynahradíme příští rok bohatším programem.

Děkujeme za Vaše odpovědi!

Kulturní a společenské akce

Termín	Název akce	Místo konání	Pořadatel
8.12.2012	Velké Mikulášské dovádění s nadílkou	Sokolovna	TJ Sokol Bedihošť
12.12.2012	Den otevřených dveří v ZŠ Bedihošť	Základní škola	ZŠ Bedihošť
1.1.2013	Silvestrovský přípitek (30 minut po půlnoci)	Před OÚ	Obec Bedihošť
19.1.2013	Hasičský ples	Sokolovna	SDH Bedihošť
9.2.2013	Masopust se blíží (od 15.00 hod.)	Knihovna	J. Hanzelová ml. A. Adamová
9.2.2013	Zahradkářský ples	Sokolovna	ČZS Bedihošť
16.2.2013	Dětský karneval	Sokolovna	Členky Sboru pro občanské záležitosti
23.2.2013	Sokolský ples	Sokolovna	TJ Sokol Bedihošť
30.3.2013	Společenský večírek	Sokolovna	Klub přátel školy Old Star Boys

Obecní úřad informuje

Nájmy hrobů

Výše nájemného na dalších 10 let (2013 - 2022) byla schválena na ZO Bedihošť dne 9.2.2012 a jsou:

jednohrob - 600,-

dvojhrob - 600,-

trojhrob - 700,-

hrobka malá - 700,-

hrobka velká - 800,-

urnová stěna - 500,-

(cena platí na 10 let). Úhrady se budou provádět až od ledna 2013.

Úhrada nájemného

Prosíme nájemníky obecních bytů, kteří hradí nájem v hotovosti na OÚ, aby uhradili nájemné za rok 2012 do 20. 12. 2012. Bezhotovostní úhrady se mohou provádět až do 30. 12. 2012.

Poplatky za komunální odpad a psy

Kdo ještě neuhradil poplatek za TKO a psy za rok 2012 je tak nutné tuto platbu v hotovosti provést do 20. 12. 2012. Bezhotovostní úhrady se mohou provádět až do 30. 12. 2012.

Poplatek za komunální odpad v roce 2013

Od kalendářního roku 2013 se zvedá poplatek za komunální odpad na 400Kč na osobu a rok. Tento poplatek bude splatný v jedné splátce vždy do 30.6. t.r. Více upřesňujících informací uvedeme v příštím čísle.

Obecní úřad Bedihošť bude z důvodu vánočních svátků a čerpání dovolené uzavřen od 22. 12. 2012 do 1. 1. 2013. Otevřen bude ve středu 2. 1. 2013.

Důležité upozornění a varování

Mnoho požárů v domácnostech během topné sezóny vzniká kvůli neopatrnému zacházení s topidly a nedbalosti v péči o komíny. Proto používejte výhradně topiva pro dané topidlo určené, nezapalujte pomocí vysoce hořlavých látek (např. benzínu, nafty) a netopte odpady, plasty apod. Při topení těmito látkami navíc uniká do ovzduší množství škodlivých látek, které pak sami vdechujete. Neumísťujte do blízkosti topidel žádné hořlavé látky. Žhavé částice odlétající z topidla mohou velice snadno zapálit dřevo nebo papír uskladněný v blízkosti kamen. Komíny si nechejte pravidelně odborně čistit a kontrolovat. Popel ukládejte na bezpečné místo.

V období vánočních svátků a při příchodu nového roku dávejte hlavně pozor nejen na vařiče s otevřeným ohněm, ale také na svíčky, prskavky a elektrické osvětlení. Dodržujte základní bezpečnostní pravidla při zacházení se zábavní pyrotechnikou, aby nedošlo ke zniku požáru, výbuchu nebo jinému ohrožení.

Usnesení zastupitelstva

USNESENÍ z 14. zasedání Zastupitelstva obce Bedihošť, konaného dne 30. 8. 2012 v 18.00 hodin na obecním úřadě

ZASTUPITELSTVO OBCE SCHVALUJE :

- návrhovou komisi ve složení :
Ing. Luděk Smýkal, Jan Pospíšil ml.
6 hlasů PRO
- ověřovatele zápisu ve složení:
Petr Frantal, Martin Pospíšil
6 hlasů PRO
- rozpočtové opatření č. 2 roku 2012
6 hlasů PRO
- program 14. zasedání Zastupitelstva obce Bedihošť
6 hlasů PRO
- žádost pana Jiřího Bravence bydlištěm Bedihošť ul. Palackého čp. 414 na věcné břemeno na přípojku na plyn
6 hlasů PRO
- finanční příspěvek pro dobrovolné hasiče z rozpočtu Olomouckého kraje, 2. kolo, ve výši 12 000,- Kč
6 hlasů PRO
- žádost pana Vojtěcha Kadlece o znovu schválení prodeje pozemku par. č. 642 od obce Bedihošť, který zaplatil v roce 1996
6 hlasů PRO
- nabídku na vykopání výkopu pro fa. Telecom za smluvní cenu 55 000,- Kč tuto práci provede firma EL-Pospíšil s.r.o., Kroměříž
6 hlasů PRO

ZASTUPITELSTVO OBCE NESCHVALUJE :

- žádost o vyvěšování reklamních cedulí na sloupech k volbám 2012
6 hlasů PRO

ZASTUPITELSTVO OBCE SCHVALUJE :

- návrh usnesení
6 hlasů PRO

Návrhová komise : Ing. Luděk Smýkal, Jan Pospíšil ml.

Jiří Zips, starosta obce

USNESENÍ z 15. zasedání Zastupitelstva obce Bedihošť, konaného dne 18. 10. 2012 v 18.00 hodin na obecním úřadě

ZASTUPITELSTVO OBCE SCHVALUJE :

- návrhovou komisi ve složení :
Jan Pospíšil ml., Martin Pospíšil
8 hlasů PRO
- ověřovatele zápisu ve složení:
Miroslav Prokop, Ing. Mgr. Petr Vysloužil
8 hlasů PRO
- program 15. zasedání Zastupitelstva obce Bedihošť
8 hlasů PRO
- žádost pana Jiřího Musila o připojení NN pro napojení nového domu
8 hlasů PRO

- žádost o schválení částky převodu z rezervního fondu ZŠ-MŠ Bedihošť
8 hlasů PRO

- žádost nájemníků z bytového domu Komenského č. 1 (úprava dvora)
8 hlasů PRO

- žádost o rozšíření vjezdu k rodinnému domu pana Jiřího Čmely
8 hlasů PRO

ZASTUPITELSTVO OBCE NESCHVALUJE :

- žádost firmy E On o postavení nové trafostanice v ulici Nerudova
8 hlasů PRO

- žádost o odkoupení obecního pozemku Jiřího a Pavlíny Hélových
7 hlasů PRO, 1 SE ZDRŽEL

ZASTUPITELSTVO OBCE SCHVALUJE :

- návrh usnesení
8 hlasů PRO

Návrhová komise : Jan Pospíšil ml., Martin Pospíšil

Jiří Zips, starosta obce

Finanční příspěvek Olomouckého kraje

Olomoucký kraj poskytl finanční příspěvek na technickou vybavenost jednotky dobrovolných hasičů v Bedihošti částkou 15.000Kč v prvním kole a částkou 12.000Kč v druhém. Celkem tedy Olomoucký kraj přispěl v roce 2012 SDH částkou 27.000Kč

Obecní poplatky

Komunální odpad

400 Kč za osobu a rok	fyzická osoba s trvalým pobytem na území obce a fyzická osoba, která je majitelem stavby k rekreaci
Splatnost	v jedné splátce vždy do 30. 6. t.r.
Osvobození	- poplatník pobývajícím mimo ČR déle než 6 měsíců - musí prokázat - poplatník dlouhodobě nemocný umístěný v ústavech, zdravotnických a léčebných zařízeních, déle než 6 měsíců

Místní poplatek ze psů

100 Kč za prvního psa	Standardní poplatek
150 Kč za druhého a každého dalšího psa	
60 Kč za prvního psa	Držitelem psa je poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu, anebo poživatel sirotčího důchodu
80 Kč za druhého a každého dalšího psa	
200 Kč za prvního psa	chovaného v domě se dvěma a více byty
300 Kč za druhého a každého dalšího psa	
Splatnost do	30. 6. t.r.
Osvobození	Od poplatku ze psů je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, bezmocná a osoba s těžkým zdravotním postižením, které byl přiznán III. stupeň mimořádných výhod podle zvláštního právního předpisu, osoba provádějící výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, osoba provozující útulek zřízený obcí pro ztracené nebo opuštěné psy.

Cena vodného a stočného na rok 2012

Cena vody zahrnuje vodné – tedy veškeré náklady spojené s výrobou a distribucí pitné vody a stočné – náklady spojené s odváděním a čištěním odpadních vod. Cena bude jednotná jak pro domácnosti, tak i ostatní odběratele.

V ceně vody je zahrnuto zvyšování cen vstupů a poklesy spotřeby. Kalkulace ceny vody byla provedena podle platných předpisů pro věcně usměrňované ceny. (Cenový výměr MF ČR).

Průměrná čtyřčlenná rodina na Olomoucku tedy od nového roku měsíčně zaplatí za vodné a stočné o 57 Kč více. Na Prostějovsku čtyřčlenná domácnost zaplatí na vodném a stočném o 74 Kč měsíčně více než loni. A na Zlínsku průměrná rodina zaplatí měsíčně o 107 Kč více za vodné a stočné než v loňském roce.

Zvyšování ceny vodného a stočného je i nadále používáno na obnovu vodohospodářské infrastruktury, což je dlouhodobá a finančně náročná záležitost.

Poznámka: do uzávěrky tohoto čísla nebyly zveřejněny ceny na rok 2013

Ceny pro Prostějovsko	Kč/m ³ bez DPH	Kč/m ³ s DPH 14%
vodné	33,27	37,93
stočné	30,80	35,19
celkem	64,14	73,12

Informace a ceny převzaty z www.smv.cz

Důležitá telefonní čísla a kontakty

Jednotné evropské číslo tísňového volání	112
Hasiči	150
Záchranná služba	155
Policie ČR	158

Havarijní služba

Voda, kanalizace: Moravská vodárenská a.s.	840 668 668
Plyn	1239
Elektřina: E.ON, s.r.o.	800 22 55 77
O2: Ohlašovna poruch telefonních stanic	800 184 084

Obecní úřad Bedihošť

Tel.: 582 368 528, e-mail: obecbedihost@volny.cz
www.bedihost.eu

Úřední doba:

Pondělí 8:00 - 12:00 13:00 - 17:00 úřední den pro veřejnost
 Středa 8:00 - 12:00 13:00 - 17:00 úřední den pro veřejnost
 Prosíme občany o dodržování návštěv pouze v úřední dny.
 V pátek se nevybírají poplatky, nájmy a neověřují podpisy.

Obecní knihovna a informační centrum:

Provozní doba: Pondělí 15:00 - 19:00

Sběrný dvůr

Provozní doba: Středa a sobota 17:00 – 18:00

Základní škola

Víceúčelové hřiště a tělocvična při ZŠ
 Tel.: 582 368 525, e-mail: zsbed@pvskoly.cz

Mateřská školka

Tel.: 722 730 447, e-mail: skolkabedihost@centrum.cz
 Provozní doba: Po – Pá 6:45 – 16:15

Pošta Bedihošť:

Tel.: 582 368 457
 Provozní doba:
 Pondělí, úterý, čtvrtek, pátek : 08:00 - 10:00 , 13:00 - 16:00
 Středa: 08:00 - 10:00 , 14:00 - 17:00

Zdravotnictví

MUDr. Drahošlav Stavěl – praktický lékař

Tel.: 582 369 337
 Ordinační hodiny:
 Pondělí, středa, pátek : 7:30 - 12:00
 Úterý : 13:00 - 18:00
 Čtvrtek : 14:00 - 17:00

MUDr. Květa Stavělová – zubní lékař

Tel.: 582 368 475
 Ordinační hodiny:
 Pondělí, středa: 7:30 – 14:00
 Úterý: 10:00 – 18:00
 Čtvrtek: 7:30 – 17:00
 Pátek: 7:30 – 12:00

MUDr. Olga Štěpánková – odborný dětský lékař

Tel.: 582 369 071, Prostějov 582 315 267
 Ordinační hodiny:
 Pondělí, středa, pátek : 7:00 – 8:45
 Úterý: 13:00 – 15:00 – poradna
 Čtvrtek: neordinuje se

Lékárna U černého orla, spol. s r.o., pobočka Bedihošť

Tel.: 582 368 473
 Provozní doba:
 Pondělí, středa, pátek: 8:00 – 12:00
 Úterý: 13:00 – 17:00
 Čtvrtek: 14:00 – 17:00

LÉKAŘSKÁ SLUŽBA PRVNÍ POMOCI (pohotovost)

Mathonova ul.291, Prostějov (nová nemocnice)
 Tel.: 582 315 550
 Ordinační hodiny:
 Všechny dny 16.00 - 22.00 hod.
 So, Ne, Svátky 8.00 - 22.00 hod.
 LSPP v nemocnici nezajišťuje výjezdovou lékařskou pohotovostní službu!

Krajské a senátní volby 2012

Vážení spoluobčané, níže vám přinášíme podrobné informace o proběhlých krajských a senátních volbách v naší obci.

Volby do zastupitelstev krajů konané dne 12. 10. - 13. 10. 2012

Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
833	343	41,18	340	304	89,41

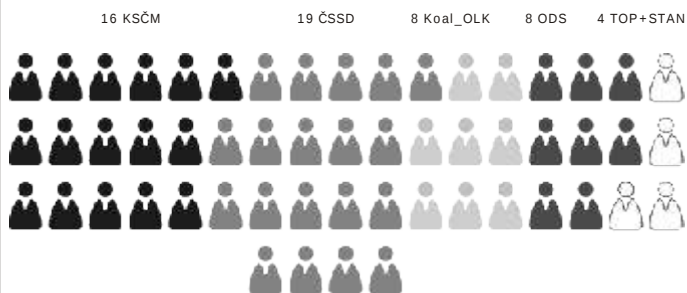
Kandidátní listina		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
2	SUVERENITA – Blok JB por OIK	8	2,63
5	Koruna Česká (monarch. Strana)	1	0,32
7	Volte Pr.Blok www.cibulka.net	3	0,98
8	Strana Práv Občanů ZEMANOVCÍ	4	1,31
16	Strana soukromníků ČR	0	0,00
20	Moravané	2	0,65
22	Nár. Socialisté-levice 21. stol.	0	0,00
26	NEZÁVISLÍ	11	3,61
42	TOP 09 a Starostové pro Ol. k.	13	4,27
43	Komunistická str. Čech a Moravy	105	34,53
60	Česká str. Sociálně demokratická	80	26,31
65	REPUBL. STR. ČECH, MORAVY A SLEZSKA	0	0,00
70	Občanská demokratická strana	34	11,18
77	Strana svobodných občanů	11	3,61
80	Dělnická strana sociální spravedl.	8	2,63
87	Koalice pro Ol. kr. Se starosty	20	6,57
89	NEZÁVISLÁ VOLBA	4	1,31
93	Česká pirátská strana	0	0,00

Volební komise

Olomoucký kraj - konečné výsledky krajských voleb

Celkem se volilo 55 zastupitelů

Volby do Senátu Parlamentu ČR konané dne 12. 10. - 13. 10. 2012

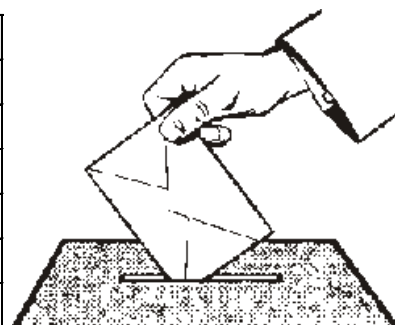
Výsledky hlasování

Obvod: 62 – Prostějov

Obec: Bedihošť

	Okrsky			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
	počet.	zprac.	v %						
1. kolo	1	1	100	836	343	41,03	336	301	89,58
2. kolo	1	1	100	842	150	17,81	150	147	98,00

Kandidát		Volební strana	Navrhující strana	Politická příslušnost	Počty hlasů		% hlasů	
číslo	příjmení, jméno, tituly				1. kolo	2. kolo	1. kolo	2. kolo
*1	Sekaninová Božena	ČSSD	ČSSD	ČSSD	125	98	41,52	66,66
2	Nevrla Aleš MUDr.	TOP+STAN	TOP 09	BEZPP	44	X	14,61	X
+3	Šlambor Jaroslav PaedDr.	KSČM	KSČM	KSČM	76	49	25,24	33,33
4	Horák Pavel Ing.	KDU-ČSL	KDU-ČSL	KDU-ČSL	22	X	7,30	X
5	Županič Ladislav Mgr.	ODS	ODS	BEZPP	34	X	11,29	X

*) postupující kandidát

*) zvolený kandidát

Zpracoval Jan Pospíšil

Údržba hřbitova

Pracovníci OÚ provedli zásyp uličky kamennou drtí

Kolumbárium dostalo svoji finální podobu

Odposlechnuto v období „Dušiček“ od návštěvníků našeho hřbitova. „Tedy ten Bedihošť se letos vyznamenal. V takovém pořádku a kráse snad ještě bedihošťský hřbitov nebyl.“ Poněkud neslušně jsem zachytil na své ucho od návštěvníků hřbitova, kteří přijeli vzpomenout svých příbuzných auty s písmeny s „T“ a „Z“ na SPZ jejich vozidel. No a mě nezbyvá než se k té chvále připojit a jménem svým i dalších občanů Bedihoště poděkovat pracovní četě OÚ za jejich práci.

Na hřbitově odposlechl Václav z Václavovic

P.S. než jsme však stačili redakčně uzavřít vydání tohoto čísla zpravodaje, tak jsem se náhodně setkal s pracovníky pracovní čety OÚ. Docela nešťastně mi povídali o tom, jak lidé místo aby zanesli vypálené kalíšky, zvadlé květiny do kontejneru či odpadkových košů, jednoduše je hází přes zeď. Je to velká škoda, že si nevážíme práce druhých a že některé občany vůbec netěší uklizené prostředí hřbitova a jeho okolí. Věřím, že se nad tímto jednáním tyto lidé zamyslí..... U vstupní brány přibýly nové koše, stojan na kola atd.

Knihovna a informační centrum obce

Milí čtenáři a čtenářky!

Ráda bych vás ve stručnosti informovala, co je nového v naší knihovně.

S nadcházejícím podzimem a zimním obdobím se opět zvedl zájem o přečtení dobré knihy. Je vidět, že léto je nenávratně pryč a za dlouhých zimních večerů dobrá kniha potěší.

Mohu vám nabídnout několik desítek nových knih, které byly zakoupeny do naší knihovny díky Obecnímu úřadu, který z rozpočtu vyčlenil finanční prostředky na nákup nových výtisků knih. Tituly knih byly vybrány ze všech žánrů, aby bylo pro každého čtenáře něco z jeho oblíbené oblasti. Tyto knihy jsou postupně dodávány mezi knihy, které jsou určeny k zapůjčení.

Jak víte, každým rokem jsem připravovala pro děti vánoční soutěž v kreslení na různá témata spojené s vánocemi. Pro letošní vánoce soutěž nebude, ale milé děti, nezoufejte, mám pro vás připraveno překvapení! V sobotu 9. února 2013 v 15 hodin se sejdem v knihovně, kde pro vás bude připraveno malé pohoštění, ale to hlavní – budeme vyrábět masopustní masky. Tato akce pro vás bude pod názvem MASOPUST SE BLÍŽÍ.

Tímto vás srdečně zvu nejen já, ale i paní Adamová, která vás všechny odborně povede a určitě zažijeme i spoustu legrace. Už nyní vám prozradím, že každý – každá z vás, kdo přijde, dostane za svoji snahu a úsilí i dáreček. Takže se obě těšíme na vaši hojnou účast.

Na závěr mě dovolu, abych Vám všem popřála příjemné, krásné a klidné prožití vánočních svátků a v Novém roce 2013 hodně osobních, pracovních úspěchů a hodně zdraví, které je pro nás všechny tím nejdůležitějším. Věřím, že v novém roce se sejdem v knihovně a již nyní se těším.

Jana Hanzelová ml.- knihovnice

Vítání občánků do života

Sbor pro občanské záležitosti v Bedihošti uvítal v sobotu 6. října 2012 v obřadní síni Obecního úřadu do života a svazku obce nové spoluobčanky. Ke slavnostnímu uvítání byli pozváni:

Jakub Somr

Linda Smýkalová

Petr Vymazal

Vítejte mezi námi!

Společenská kronika - významná životní jubilea

Členky sboru pro občanské záležitosti v Bedihošti v letošním roce navštívily 10 spoluobčanů u příležitosti jejich významného životního jubilea. Po zápisu do pamětní knihy obce byla každému jubilantovi předána kytička a dárkový balíček. 18-ti jubilantům bylo zasláno písemné blahopřání.

p. Václav Rozsypal se svojí ženou

p. Bohumil Přikryl

Ještě jednou blahopřejeme!

S velkou úctou a zármutkem vzpomínáme na naše spoluobčany, kteří opustili naše řady.

p. Vladimír Vláčil
p. Milan Šmíd
pí. Drahomíra Komoňová
pí. Lucie Masláková
p. Radomír Kvapil

Za panem Vladimírem Vláčilem ...

Když jsem se letos 8. května vracel z rozhovoru s panem Vláčilem pro náš obecní zpravodaj, přemýšlel jsem o tom, co ten člověk ve svém životě všechno stihnul, co všechno prožil, co všechno dokázal, čemu všemu rozuměl.... Cestou se mi v hlavě rodila již další plejáda otázek, které bych mu při příštím rozhovoru chtěl položit. Bohužel jeho náhlý odchod už mi v dalším setkání zabránil... Při smutečním rozloučení, kterého se zúčastnily snad stovky lidí nejen z Bedihoště, ale z blízkého i vzdáleného okolí, mi hlavou proběhly vzpomínky na rod Vláčilů (troufám si říct snad nejstarší žijící rod v Bedihošti) tak, jak jsem ho poznal již v raném dětství, když jsem k nim chodil se svým dědečkem provádět servis zemědělské techniky. Byla tu vzpomínka na paní „Žofinku“ Vláčilovou, která se vzorně starala o bedihoštskou kapli, na otce pana Vláčila – inspektora ČSD, bývalého kronikáře naší obce a teprve později jsem si uvědomoval multischopnosti a multivědomosti pana Vláčila. A tak mohu-li mít svůj osobní žebříček bedihoštských osobností, pak rozhodně zařazuji k panu řídícímu Jandourkovi, paní učitelce Tomanové, panu učiteli Pešákovi a dalším také s velkou úctou i pana Vladimíra Vláčila. Rozloučil bych se s ním za všechny spoluobčany známými slovy „pane Vláčile, jsme smutni, že jsme Vás ztratili, ale jsme rádi, že jsme Vás měli“.....

Václav z Václavovic

Mše za zesnulého v kapli sv. Floriána

Smuteční průvod na ulici Prostějovská

Smuteční průvod se zastavil před domem Vláčilových ...

... a poté pokračoval návsí směrem ke hřbitovu

Mgr. Michal Jahn, ředitel školy

Můžete nám prosím, pane řediteli na úvod říci něco o sobě?

Jak asi víte, pracuji v bedihoštské škole teprve třetím rokem. Je mi třicet osm, jsem ženatý a mám dvě děti. Syn chodí do čtvrté třídy a dcera teprve půjde v příštím školním roce do školky.

Kde jste působil před tím, než jste přišel do Bedihoště?

Ještě v pátém ročníku vysoké školy jsem nastoupil na Gymnázium Jiřího Wolkeru jako učitel zeměpisu a tělocviku za kolegyni na mateřské dovolené. Ta se ale po roce vrátila a já ze školství odešel. Získal jsem místo v jedné olomoucké reklamní agentuře, kam jsem dojížděl asi tři roky. Když se pak naskytla možnost vrátit se na gymnázium, využil jsem ji a zůstal tam učit 11 let.

Jak jste spokojen se svým působením jako ředitel na ZŠ Bedihošť?

Mám samozřejmě radost z mnoha věcí, které se podařily. Hned v září 2010, měsíc po mém nástupu, jsme otevřeli druhé oddělení mateřské školy, díky dodatečnému zápisu. Škola také poprvé ve své historii úspěšně čerpala „evropské“ peníze a byla v uplynulých dvou letech skvěle vybavena počítači a moderní interaktivní vyučovací technikou. Ve třídách jsou teď nainstalovány nové keramické tabule a dataprojektory, ale hlavně jsou vkusně zařízené a útulné díky každodenní práci mých kolegyň. Myslím, že paní učitelky na naší škole dovedou dětem vytvořit úžasné pohodovou atmosféru. Těší mě i letošní „úroda“ prvňáčků, kvůli které jsme otevřeli druhé oddělení školní družiny. Také musím zmínit, že nás koncem minulého školního roku týden při práci sledovala Česká školní inspekce. S její hodnotící zprávou jsem velmi spokojen. (zprávu najdete na www.csicr.cz – pozn. redakce)

Co považujete za svůj největší úspěch v souvislosti s řízením ZŠ Bedihošť?

Velmi si cením svého podílu na obnovení činnosti Klubu

přátel školy při ZŠ a MŠ Bedihošť. Jeho založení jsem úspěšně inicioval hned na druhých třídních schůzkách, protože jsem přesvědčen, že škola bez spolupráce a dialogu s rodiči nemůže dobře fungovat. Rodiče žáků, kteří se podílejí na činnosti klubu, ať už přímo, nebo třeba jen zaplacením členského příspěvku, škole velmi pomáhají.

Kde naopak vidíte prostor pro zlepšení?

Největším zlodějem energie a času je pro mě přebujelá administrativa a věčné kontroly. Polovinu práce mi zabere vyplňování statistik a výkazů, které pak pošleme elektronicky i v papírové podobě na příslušný úřad, ten nás pak přijede zkontrolovat na místě. Mám, myslím si, štěstí na výborné spolupracovníky, kteří tvoří tým kanceláře školy v čele s paní zástupkyní Černou, a spolu se nám daří narůstajícímu množství nařízeních, vyhlášek a směrnic čelit. Vloni, pokud si vzpomínám, jsme tu měli na kontrole hygienu, hasiče, ČŠI a dokonce kontrolu z ministerstva. Jsem přesvědčen, že mnohem důležitější je věnovat se žákům, vyučujícím nebo rodičům a vytvářet pro ně co možná nejlepší podmínky.

Dříve jste učil na gymnáziu, jaké jsou rozdíly mezi gymnáziem a základní školou?

Na ZŠ Bedihošť mají dnes žáci stejné možnosti a podmínky ke studiu jako na gymnáziu. Tím myslím nejenom materiální vybavení školy, ale i kvalifikované učitele. To mimochodem dokazují i úspěchy našich žáků v soutěžích a olympiádách, zejména v jazycích. Snad jen procento žáků, kteří nejsou rodiči k učení motivováni, je na gymnáziu nižší.

Co si myslíte o víceletých gymnáziích?

Myslím, že jejich místo v naší vzdělávací soustavě je opodstatněné. Nemám rád obavy z odchodu premiantů tříd ze „základek“. Pokud se někdo z našich žáků přijímací zkoušky na gymnázium rozhodne vyzkoušet už v páté nebo sedmé třídě, budeme se ho snažit co nejlépe připravit.

V jakých oblastech spolupracujete s obcí jakožto zřizovatelem školy, a jak byste tuto spolupráci hodnotil?

Chod školy bez spolupráce se zřizovatelem není možný. Například na většině formálních žádostí a dokumentů razítko obce nesmí chybět. Provozní rozpočet školy zase schvaluje zastupitelstvo a obec rovněž kontroluje hospodaření s tímto rozpočtem. Spolupráci naší školy se zřizovatelem považuji za nadstandardní. Současnému starostovi obce se například podařilo dotáhnout ustanovení spádového obvodu naší školy a přesvědčit okolní obce o jeho výhodách.

O prázdninách jsme realizovali plánovanou sanaci půdních prostor a krovů rovněž díky navýšení rozpočtu zřizovatelem.

Co je v současné době největším problémem ve školství?

Nevím už, kolik ministrů školství se za posledních patnáct let vystřídalo, mám ale pocit, že každý chtěl školství u nás nějak reformovat. Šlo např. o reformy

financování, rozvojový vzdělávací program, školní vzdělávací program, dnes jsou to standardy, státní maturity nebo celoplošná testování. Školství se tak nachází ve stavu jakési permanentní reformy. To ale zřejmě čtenáře před Vánoci zajímat nebude.

Jaké vidíte řešení?

To je těžká otázka i pro ministra školství a já opravdu nechci nudit čtenáře Zpravodaje.

V MŠ hradí rodiče školné ve výši 300 Kč, z jakého důvodu se k zavedení školného přistoupilo a na co konkrétně je školné používáno?

Provozní rozpočet naší mateřské školy je asi o třetinu nižší než u stejně velkého zařízení v Prostějově, kde se školné vybírá už přes deset let. Ani u okolních obecních školek není vybírání školného žádnou výjimkou. Od září do konce kalendářního roku vybereme na školném asi 30 000,- Kč. Nelze ale říct, jaká část bude použita na nové hračky pod stromeček, praní a obnovu ložního prádla, nebo zvyšující se ceny zemního plynu.

Často kolem sebe slyším, že dnešní mládež je horší než dříve. Je to skutečně pravda, a jaké má v tomto směru pravomoci škola? Jak často se setkáváte s nevhodným možná až agresivním chováním žáků a jak se k tomu jako škola stavíte? Mám sice někdy pocit, že když jsem byl ve školním věku, nedovolili jsme si tolik, co dnešní mládež. Hned si ale uvědomím, že totéž říkali naši rodiče a jejich rodiče také. Když se ale podíváte na černobílý film ze školského prostředí a potom na některý z dnešních seriálů, nemůžete nevidět rozdíl. Média samozřejmě informují nejraději o extrémech, se kterými se v učitelské praxi běžně naštěstí nesetkáváme. Žádný novinář nenapíše, že se děti v nějaké škole chovají slušně a zdravě dospěle. Školní řád stanoví kázeňské postihy za nedodržení daných pravidel a snížená známka z chování je pořád dostatečným strašákem. Důkazem je skutečnost, že dvojky z chování jsou na vysvědčení našich žáků opravdu výjimečné.

V Lidových novinách jsem začátkem roku 2012 četl o rušení vesnických škol. Jaká je situace v této otázce v současné době?

Reforma financování regionálního školství, která by měla za následek zánik některých vesnických škol, je spojována s ministrem Dobešem. Současný ministr Petr Fiala tuto reformu odmítl a zastavil. Z jednání o státním rozpočtu, která právě probíhají, vyplývá, že se resort školství znovu nevyhne značným škrtům. Obce, které školy zřizují, by naopak měly získat více prostředků na jejich provoz. A jsme zpátky u spolupráce se zřizovatelem. V naší základní škole dnes máme 167 žáků a ve školce 40 dětí. Jsem přesvědčen, že za tohoto stavu se nás úvahy o slučování tříd, nebo dokonce rušení netýkají. S podporou našeho zřizovatele, Obcí Bedihošť, jsme myslím schopni odolávat dalším a dalším reformám ve financování regionálního školství.

Jaké jsou Vaše plány do budoucna pokud jde o ZŠ a MŠ Bedihošť?

Naše škola měla a věřím, že stále má dobré renomé na středních školách v Prostějově. Když totiž na gymnáziu, na Švehlovce nebo jinde řeknou, že studenti z Bedihoště, Kralic, Čehovic nebo Hrubčic, tedy naši

absolventi, jsou v prvním ročníku dobře připraveni a slušně vychovaní, je to pro mě splnění našich cílů a ocenění práce našich učitelů. Udržet renomé konkurenceschopné příměstské školy poskytující kvalitní základní vzdělání, které svým absolventům umožní pokračovat ve studiu na jakékoliv zvolené střední škole, gymnáziu nebo se připravovat na svoji profesi, je mým hlavním cílem nebo, chcete-li, plánem do budoucna. Dílčí plány, které k tomuto cíli vedou, má každý ředitel zpracované ve své koncepci rozvoje školy. Tu najdete na našich webových stránkách. Mimochodem v těchto dnech budou spuštěny nové stránky naší školy na staré adrese: www.zsbedihost.cz

Co byste vzkázal čtenářům Bedihošťského zpravodaje, rodičům a žákům?

Rád bych všechny vaše čtenáře pozval do školy na Den otevřených dveří, který se uskuteční ve středu 12. 12. 2012. Dopoledne bude probíhat projektová výuka zaměřená na přírodu a vše, co s ní souvisí. Odpoledne bude věnované činnosti kroužků a celý den zakončíme v podvečer tradiční vánoční besídkou.

Zároveň si dovolím, možná trochu s předstihem, všem vašim čtenářům popřát krásné a hlavně klidné prožití Vánoc.

Děkuji Vám za rozhovor
Luděk Smýkal

Zaměstnanci školy

Nahoře zleva - Mgr. Ivana Černá, zástupkyně ředitele, výchovný poradce
Mgr. Michal Jahn, ředitel školy

Sedící zleva - Dana Frantisová, vedoucí školní jídelny, hospodářka
Ing. Barbora Adámková, účetní

Rozhovor s paní učitelkou Mgr. Martinou Iránkovou

Jaký máte pocit, že právě s Vámi si přeje nejvíce žáků přečíst rozhovor?

„Opravdu jsem byla překvapena, ale mám velikou radost, že jsem byla vybrána.“

Vzpomínáte si na to, jak se Vám dařilo na ZŠ?

„Ano, vzpomínám. Byla jsem vzorná žákyně. Na prvním stupni jsem mívala samé jedničky a na druhém jsem to zvládala na vyznamenání. Nejraději jsem měla přírodovědu a zeměpis.“

Co Vás vedlo k učitelské profesi a učíte ráda?

„Již od dětství jsem si přála být učitelkou a toto přání se mi vyplnilo. Proto je zřejmé, že mě tato práce naplňuje, baví mě a mám ji ráda.“

Jak dlouho působíte v Bedihošti? Učila jste i v jiné škole?

„S učitelskou praxí jsem začínala v Rýmařově, kde jsem působila dva roky. V Bedihošti učím pátým rokem.“

Jaká je Vaše tajná zbraň v motivaci žáků v hodinách?

„Mým hlavním cílem je, aby byly mé hodiny zábavné, nápadité a názorné.“

Čemu se ráda věnujete ve volném čase?

„Nejraději svůj volný čas věnuji rodině a sportování např. jízdě na kole a kolečkových bruslích, lyžování a plavání.“

autoři rozhovoru: Tomáš Látal a Vojtěch Trampota

Přijďte se podívat

V letošním školním roce navštěvuje Základní školu Bedihošť 167 žáků, z toho na prvním stupni je 75 žáků, na druhém 92 žáků. Žáci se zúčastňují pravidelných plánovaných akcí přímo ve škole, mají možnost navštěvovat představení Městského divadla v Prostějově. Již na podzim měli možnost cestovat – prostřednictvím programu Planeta Země se seznámili s cizokrajnou Jižní Amerikou. V říjnu se rozeběhla činnost zájmových kroužků – pěvecký, aerobik, kroužek anglického jazyka, informatiky, kroužek výtvarný, dramatický, kroužek stolního tenisu. Do činnosti keramického kroužku se mají možnost zapojit žáci i s rodiči. Dobrá spolupráce byla navázána s Ekocentrem Iris, které připravuje zajímavé besedy pro žáky obou stupňů. Dobrou noc, ježku, Jak roste chléb, Tajemství lesa, Člověk mezi odpady nebo Babiččina zahrádka – to je jen pár námkou vybraných témat. Velmi úspěšná je vždy i soutěž ve sběru starého papíru. V loňském školním roce naše škola nasbírala úctyhodných 15 tun! Letos rekord určitě padne, protože jen v podzimní části jsme již odevzdali 10 tun!

Žáci školy se také mohou přihlásit do pobočky Základní umělecké školy Němčice nad Hanou a naučit se ovládat nějaký hudební nástroj. Blíží se Vánoce a s nimi v tomto období tradičně pořádaný Den otevřených dveří. Tato akce je vždy doprovázena tematicky zaměřeným projektovým dnem. V uplynulých letech byly tyto dny zaměřeny na zdravý životní styl a správné stravovací návyky. Naše škola je totiž zapojena do dlouhodobého projektu „Škola plná zdraví“, proto jsme již zkoumali „zdravé sladkosti“, naučili jsme se tedy mlsat zdravě! Cestovali jsme také po světě se zdravou kuchyní a seznámili se s celou řadou specialit. Zjistili jsme, jaký vliv má rybí maso na správnou činnost lidského organismu, sestavovali jídelníčky z luštěnin, prostě se učili jíst zdravě. Další projektové dny byly zaměřeny pohádkově. Okouzlili nás nejen Leontýnky z filmu Ať žijí duchové, ale i další pohádkové postavy. Sestavovali jsme nejruznější předměty vyrobené z pet lahví, to když téma projektového dne bylo zaměřeno na ochranu životního prostředí, nebo tvořili létající stroje na téma „Všechno lítá, co peří má“. V posledních dvou letech je Den otevřených dveří doplněn o meziškolní soutěž zaměřenou na určitý předmět. Žáci prvního stupně naší školy jsou doplněni o žáky ze škol ve Vrbátkách, Klenovicích na Hané, Hrubčicích, Kralicích na Hané, Olšanech, z prostějovské školy Vladimíra Majakovského. Mají za sebou plavbu po Karibském moři, kdy spolu s piráty řešili nejruznější matematické záhady a hledali tajuplný poklad. V loňském školním roce se družstva zúčastnila jazykového pohádkového klání „FUNNY BUNNY“ a všichni by určitě obstáli mezi svými vrstevníky kdekoli na světě. I letos nás tato soutěž čeká. Projektový den bude zaměřen na přírodu a vše, co s ní souvisí, proto i malí angličtináři budou mít připraveny úkoly z tohoto oboru. První i druhý stupeň během projektové výuky vystřídá několik programových bloků z jednotlivých předmětů. V rámci odpoledního programu Dne otevřených dveří budou prezentovány svou činností jednotlivé zájmové kroužky a setkání všech přátel školy vyvrcholí na tradiční podvečerní vánoční besídce, kde se představí

žáci s bohatým programem. Nezbyvá, než vás všechny pozvat, ať se přesvědčíte na vlastní oči o úspěšnosti našich žáků, o kreativitě našich vyučujících! Těšíme se na vaši návštěvu během Dne otevřených dveří, těšíme se na vás kdykoli během magického data 12. 12. 2012!

Mají děti dělat domácí úkoly?

Nedávno jsem v Lidových novinách narazil na článek, který se zabýval zajímavou otázkou, a sice, zda by nebylo lepší zrušit domácí úkoly pro děti. Otázku otevřel ředitel pedagogicko-psychologické poradny pro Prahu 3 Petr Klíma. Na první pohled mi tento nápad nepřidal úplně ideální, ale po přečtení několika názorů a argumentů pro a proti se můj názor na věc postupně mění. V žádném případě nelze jednoznačně říci, jestli domácí úkoly ano nebo ne. Nic není černobílé, takže ani odpověď na tuto otázku. No, a když toto číslo Zpravodaje věnujeme naší bedihošťské škole, přišlo mi vhodné se o některé názory podělit s Vámi.

Po přečtení několika článků, diskuzí a blogů jsem zjistil, že se zde uvádí v podstatě jenom jeden argument proti zrušení domácích úkolů. Zrušení domácích úkolů může znamenat, že děti zleniví, přesunou se k počítačům, nenavýknou si plnit pracovní povinnosti, a tím se nenaučí zodpovědnosti. Ale opravdu tomu domácí úkoly v dnešní podobě zabrání? Co by mělo být smyslem domácích úkolů?

Schválně, co odpoví Váš školák na otázku, co jste dnes dělali ve škole? Asi nebudu daleko od pravdy, když napíšu, že odpověď bude „nic“. V podstatě se děti o škole nebo o tom, co tam dělají, ani moc nezmiňují. Když však mají dělat něco, co je baví, např. vymyslet průzkum mezi žáky o tom, který předmět patří mezi oblíbené apod., hned se o tom doma mluví a diskutuje.

Proto by úkoly měly být úplně jinak pojaté a neměly by být pouhou každodenní stereotypní povinností. Ideální by bylo, kdyby se úkol změnil na projekt, plán, program, zkrátka na cestu, která sice vede k cíli, ale zároveň je cílem sama o sobě. Místo opisování slov, počítání příkladů, doplňování cvičení by úkoly mohly mít podobu nějaké společné aktivity s rodinou nebo kamarády, která vede k objevování nových věcí, poznávání teorie v praxi, procvičování toho, co se děti už naučily ve škole, rozvíjení vlastních názorů a pohledů na svět. Úkoly by měly mít proaktivnější povahu - dávat prostor kreativitě, novým úhlům pohledu, vlastním názorům, přáním a motivaci k hlubšímu poznávání již naučených věcí. V takové podobě pak mohou přispívat k upevnění nabytých znalostí, k rozvoji rodinných i vrstevnických vztahů, komunikačních a organizačních dovedností, pozitivního vztahu k učení, poznávání a ke škole vůbec. Dělat však úkol jen proto, aby úkol byl, podle mého názoru smysl nemá.

Navíc děti mají od osmi do půl druhé samé pracovní povinnosti. Ve škole tráví více než třicet hodin týdně a zaslouží si, aby odpoledne dělaly něco jiného. Lidé si pořád myslí, že děti učení baví. Opak je pravdou. Většina dětí bere učení v dnešní podobě jako nutné zlo. Musí to být tak, že děti se ve škole otravují? Že je učení nebaví? Že je to jakási nudná povinnost, od níž chtějí rychle utéct?

Na druhou stranu, kdybychom s dětmi nedělali úkoly, věděli bychom vůbec, co se ve škole učí? Důležitou otázkou je tedy také spolupráce školy s rodiči. Ta by měla představovat oboustranný tok informací. Je nezbytná pro obě strany. Rodiče by měli mít jasnou představu, co a proč se ve škole odehrává, a škola by měla mít dostatek informací o domácím prostředí, podmínkách a postojích žáka.

Škola je dnes formou veřejné služby a rodiče by se měli o školu zajímat. Mají k tomu celou řadu možností, ale bohužel je často nevyužívají. Mezi tradiční příležitosti patří především schůzky rodičů, které nejsou využívány všemi rodiči stejně. Rodiče návštěvu školy velmi často spojují s představou řešení problémů, ale tak tomu určitě není.

Je jasné, že škola, která je především nepříjemnou, nudnou povinností, z jejíhož plnění je třeba se po zbytek dne zotavovat, rozhodně není cílem. Přáním všech rodičů je, aby škola děti alespoň trochu bavila, aby je rozvíjela, aby je naučila "učit se", ale také vyjadřovat své názory, obhajovat je, vzájemně spolupracovat atd., atd. K tomu by měla škola i domácí úkoly směřovat. Je to opravdu nesplnitelné přání? Ze zkušenosti vím, že někteří učitelé to cítí stejně a také takto ke škole přistupují. A věřte, že děti to umí ocenit a na jejich vztahu ke konkrétnímu předmětu je to znát.

Takže si přejme, aby takových učitelů bylo čím dál víc.

Luděk Smýkal

Zdroj: <http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/michal-komarek.php?itemid=17776>;
<http://www.tydenik-skolstvi.cz/archiv-cisel/2009/38/je-pevny-rozvrh-prezitkem-nebo-nutnosti/>;

Výzkumníci z páté třídy aneb co mají děti rády

Nelehkou úlohu na sebe vzaly děti navštěvující 5. třídu ZŠ Bedihošť, když se změnily ze žáků školou povinných na členy výzkumného týmu a reportéry. Rozhodli se totiž nahlédnout do tajů oblíbených předmětů a jídel a zároveň udělat interview s členem pedagogického sboru, na kterého měli žáci celé školy nejvíce dotazů.

První ze zjišťovaných informací bylo najít nejpoblábnější předmět ve škole. Stala se jím tělesná výchova. Za tímto předmětem podporující zdravé tělo a mysl se umístila informatika. Symbolickou bronzovou medaili získal dětmi oblíbený anglický jazyk, který již zmiňované informatice silně konkuroval.

Souboj o nejchutnější jídlo ve školní jídelně byl opravdu velice napínavý a vyrovnaný. Přeci jen si získaly buchtičky s krémem větší přízeň chuťových buněk žáků nežli jejich rival řízek s brambory, který obsadil krásné druhé místo. Nicméně ani krupice nezůstala opomenuta. S třetím největším počtem hlasů se nakonec dostala na stupně vítězů.

Posledním bodem dotazníků byla i anketa, ve které se zjišťovalo, se kterou paní učitelkou by nejraději žáci měli rozhovor. Nutno říci, že i tato poslední složka výzkumu byla napínavá až do posledního hlasu. Přesto i zde se našel vítěz. Stala se jím paní učitelka Martina Iránková.

Nezbývá než poděkovat výzkumnému týmu ve složení Michal Čmel, Lukáš Fridrich, Petr Konupka, Michal Kubíček, Filip Opavský, Bára Nováková, Natálie Sedlářová, Andrea Soukupová, Daniel Smýkal, Dominik Vlášil a Zuzana Vlčková, za jasné a přehledné zpracování podkladů k vytvoření tohoto článku, v němž jste se dozvěděli, která pochutina vládne u dětí při návštěvě školní jídelny a na jaký předmět se do školy těší nejvíce. Nicméně nesmím opomenout ani naše dva excelentní

reportéry Tomáše Látala a Vojtu Trampotu, kteří se svého úkolu, udělat rozhovor s paní učitelkou Martinou Iránkou, zhostili znamenitě. Také jim vřelé díky.

Text a foto: Radka Fatlínková

Podzimní sběr starého papíru v ZŠ

Celkem naše škola sesbírala 9 532,5 kg starého papíru a významně tak přispěla k záchraně lesa, který by musel být někde vykácen, aby z něj mohl být vyroben nový papír.

Pořadí tříd:

Nejvíce starého papíru pro naši školu dovezli tito žáci:

Umístění	Třída	Hmotnost papíru v kg
1.	1.	3 034,50
2.	2.	1 186
3.	5.	1 053
4.	4.	1 035,50
5.	7.	894,5
6.	3.	790
7.	6.	629
8.	9.	606,5
9.	8.	303,5

1.	Veronika Dopitová	1.tř.	945kg
2.	Tomáš Hrdlička	1.tř.	737kg
3.	Anička Menšíková	1.tř.	615kg
4.	Simona Coufalová	4.tř.	346kg
5.	Pavel Hýbl	2.tř.	343kg
6.	Jan Janošec	2.tř.	342kg
7.	Dominik Kouřil	7.tř.	279kg
8.- 9.	Jáchym Opavský	2.tř.	273kg
8.- 9.	Filip Opavský	5.tř.	273kg
10.	Petr Zápeca	9.tř.	267kg

Brambóriáda

Brambory, brambory, brambory..... Je to zdravá potravina, máme všichni rádi brambory šťouchané, opékané, bramborové placky, o bramborové kaši nemluvě. Ale že by se daly použít i jinak? Věřte, že ano. Děti z naší školní družiny vás o tom hned přesvědčí.

Ve středu 18. října jsme totiž využili krásného podzimního počasí a uspořádali zmiňovanou BRAMBORIÁDU – zábavné soutěžní odpoledne plné nejen brambor, ale především plné her, smíchu a legrace. V hlavních rolích děti z obou oddělení školní družiny a především, jak jinak, brambory.

Děti zaujaté a s plným nasazením zdolávaly celkem 5 disciplín – slalom s bramborou, běh s bramborou na pánvi, skákání v pytli na brambory, hod bramborou na cíl, chůze s bramborou na hlavě. Všichni se zapojili do bramborového zápolení, postupně plnili stanovené úkoly – kam se hrabou modelky, brambora padala z hlavy jen zcela výjimečně! Soutěžní karty se rychle plnily jezečkovými tiskátky za splněný úkol. Po slavnostním vyhlášení si každý soutěžící odnesl sladkou odměnu, společně jsme totiž došli k závěru, že vítězství je sice důležité, ale důležitější je dobrá nálada a radost z krásně stráveného odpoledne. Poděkování patří i žákům 8. třídy, kteří pomáhali soutěžícím na jednotlivých stanovištích, kuchařkám ze školní jídelny, jež ochotně poskytly nezbytné soutěžní pomůcky, a vlastně nám všem, protože úsměv a spokojenost dětí nám všem rozjasnily tváře.

Mgr. Irena Vařejková, ZŠ a MŠ Bedihošť

Čtenářský deník Daniela S.

Ztracení v čase od Petry Braunové vypráví o desetiletém klukovi Martinovi. Martin, který měl jet o prázdninách se svými rodiči k moři, dostal na vysvědčení dvojku z chování. Za trest ho rodiče odvezli k Martinově babičce Julče, kde měl trávit prázdniny. Myslel si, že se u babičky bude nudit, ale nebyla to pravda. Babička mu vyprávěla příběhy o svém bratru Lojzkovi, kterého v deseti letech zabil blesk.

Jednou se Martin vypravil do sousední vesnice. Uprostřed cesty ho zastihla obrovská bouřka. Najednou před sebou uvidí chlapce běžícího ke stromu, o kterém si myslí, že tu ještě před chvílí nebyl. Zabrání chlapci vylézt na strom, který skutečně zasáhne blesk. Tím chlapci zachrání život.

Martin pomalu zjišťuje, že ho blesk přemístil do roku 1925 o 82 let zpět v čase. Doufá, že se bezpečně vrátí do budoucnosti do roku 2007 a že všechno bude zase jako dřív. Martin změnil minulost, změní se tím i budoucnost? Každopádně Martin prožije ty nejzajímavější prázdniny ve svém životě.

Daniel S.

Z historie Bedihoště - Školství

Do roku 1869 školy podléhaly církevnímu dozoru. Děti z Bedihoště (samozřejmě včetně místní části Václavovice) chodily do farní školy v Kralicích na Hané. Dne 24. 2. 1869 bylo na obecní schůzi rozhodnuto, aby si obec postavila svou školní budovu. Stavba školy se uskutečnila na pozemku mezi hostincem a polem Martina Svozila. Stavba byla provedena v době, kdy byl starostou Josef Vavrouch. Rozpočet na stavbu školy činil 7444 zlatých 27 krejcarů. Na výstavbu přispívalo i obecní představenstvo Václavovic. Svěcení školy se uskutečnilo 2. 10. 1870. Následující den bylo zahájeno vyučování. Ve školním roce 1870/1871 bylo ve škole 90 žáků rozdělených do tří oddělení.

Budova staré školy

archiv SOKA

Již 12. 7. 1870 se obecní výbor (starší název pro obecní zastupitelstvo – pozn. autora) usnesl o služném (platu) pro učitele – 300 zlatých ročně. Učiteli byl navíc poskytnut zdarma otop a výnos zahrady. Prvním učitelem, zpočátku jen jednotřídní školy, byl Josef Racek. V roce 1871 obec zvýšila učitelův plat na 500 zlatých. V roce 1877 byla škola rozšířena na dvoutřídní. V únoru 1889 bylo povoleno vyučování ženských ručních prací. Josef Racek opustil školu v roce 1891. Novým řídícím učitelem se stal František Dočkal, rodák ze Zdětína. Roku 1909 byla škola rozšířena na trojtřídní. Ve školním roce 1912/1913 se ve třech učebnách školy tísnilo 188 žáků. Místní školní rada a obecní výbor se již v roce 1911 z prostorových důvodů usnesly o výstavbě nové školní budovy. O dva roky později podaly žádost o zřízení měšťanské chlapecké školy pro Bedihošť a okolní obce. Velmi to uvítala okresní školní rada v Prostějově, v jejímž čele byl dr. Wierer, tehdejší okresní hejman. Původně se počítalo se vznikem měšťanky

v Kralicích, jenže tam byla roku 1912 postavena pouze budova obecné školy.

Jako stavební místo byly vybrány obecní pozemky po levé straně silnice do Kralic, kde dříve stál lužní hájek zvaný Okroužek. Rozpočet stavby školní budovy obnášel 212 500 korun. Slavnost kladení pamětního kamene se konala 4. 5. 1914. Budování školy bylo nutně zbržděno první světovou válkou, jež vypukla na konci července 1914. Teprve v listopadu 1916 obecní zastupitelstvo vykonalo přehlídku všech vykonaných prací v nové školní budově. Škola se sem ihned přestěhovala, poněvadž stará budova byla upravena na nemocnici (v obci řádila epidemie neštovic). Přízemí staré školní budovy sloužilo v letech 1919–1944 jako sídlo místní četnické stanice. Ostatní prostory byly upraveny na byty. Dne 25. 8. 1944 budovu zdemoloval pád sestřelené německé stíhačky Fockewulf. V místech někdejší staré školy dnes stojí bytový dům (č. p. 5).

Nová školní budova byla postavena firmou Konečný – Nedělník z Prostějova. Po úmrtí řídícího učitele Františka Dočkala na žaludeční nemoc (1918) ho nahradil František Kadlec, rodák z Vícova. Měšťanská škola byla v Bedihošti zřízena 27. 9. 1919 výnosem Zemské školní rady v Brně – jako trojtřídní měšťanská škola chlapecká. Jejím ředitelem byl ustanoven Augustin Střítecký, odborný učitel z Prostějova. V roce 1920 byla při měšťance zřízena lidová škola hospodářská. Měšťanskou školu navštěvovala od začátku také děvčata. Výnosem zemské školní rady z 15. 1. 1921 byla oficiálně přeměněna na smíšenou. V roce 1928 se ředitelem měšťanky stal Jan Jandourek.

Nová školní budova, kolem roku 1920

archiv SOKA

Po smrti Kadlece v červnu 1928 byl zatímčím správcem obecné školy jmenován Hynek Kalabis. Od roku 1930 vedl celou školu ředitel Josef Šebestík, jenž nahradil Jandourka. Funkce řídícího učitele byla zrušena. Obecná a měšťanská škola se tímto krokem spojily pod jednu správu. Po smrti Šebestíka (1934) byl ředitelem opět jmenován Jan Jandourek. Na krátkou dobu (1937–1939) ho vystřídal Vincenc Pešák, pocházející z Držovic. V roce 1936 se měšťanská škola stala újezdni pro žáky z Čehovic, Kralic na Hané, Hrubčic, Otonovic a Výšovic. Dojížděla do ní ale i spousta dětí z Čelčic, Klenovic na Hané, Skalky, Pivína a Obědkovic. Kapacita školy byla více než využita, již roku 1939 se uvažovalo o přístavbě. Plány však zhatilo vypuknutí druhé světové války.

Těžké doby nastaly pro české školství za protektorátu. Ředitel Jandourek byl začátkem září 1940 odveden gestapem přímo ze školy do vyšetřovací vazby. Ve funkci ředitele ho postupně nahradili Františka Hapalová (1940–1942), Ludvík Blažek (1942), Donát Fabiánek (1942–1945). Měšťanské školy nesly označení hlavní školy. Ty byly výběrové, mohlo do nich být přípuštěno pouze 35 procent žáků z obecné školy. Roku 1943 měla obecná škola tři třídy s 113 žáky, hlavní škola 301 žáků. V září 1944 byla škola vystěhována. Budova sloužila jako lazaret

německé armády. Děti chodily do škol v sousedních obcích (Kralice na Hané, Čehovice, Čelčice), případně probíhalo vyučování v domácnostech. Tři učitelé byli od září 1944 totálně nasazeni u Todtovy organizace ve firmě Klöckner v Ústí nad Orlicí. Školní sklep sloužil v květnu 1945 jako úkryt asi 80 osob. Závěrečnými boji školní budova dost utrpěla (blíže viz Zpravodaj obce Bedihošť, č. 29 – článek Petra Jiráka „Bedihošť na konci druhé světové války“).

Po osvobození se ředitelem školy stal znovu Jan Jandourek, který byl za protektorátu dva roky vězněn za účast v sokolském odboji. Počet žáků se kvůli vystěhování několika rodin do pohraničí trochu snížil. Ve školním roce 1946/1947 měla obecná škola tři třídy s 93 žáky, měšťanka sedm tříd s 270 žáky. Ještě větší úbytek nastal v roce 1950, kdy došlo k otevření nové osmiletky v Klenovicích na Hané. V roce 1948 byla obecná škola přejmenována na národní a měšťanská škola na střední (sic!). Jednalo se samozřejmě o běžný krok provedený podle tehdejších zákonů. Obě školy fungovaly do roku 1953 jako dvě samostatné instituce soustředěné v jedné budově. V čele národní školy stála nejprve Marie Zatloukalová (1948–1950), poté Zikmund Znojil (1950–1953). K dispozici měla škola tři učebny a špatně vybavený kabinet. Sborovnou ani ředitelnu nedisponovala. V čele střední školy, která měla sedm učeben, stál v letech 1948–1951 Jan Jandourek. Poté ho vystřídal Ludvík Blažek. Ve školní budově se nacházel rovněž naturální byt pro ředitele.

Dívčí třída obecné školy na počátku 30. let 20. století.

V přední řadě ředitel Jandourek s částí učitelského sboru

Archiv Petra Jiráka

V roce 1953 se obě školy znovu sloučily v jednu všeobecně vzdělávací instituci o dvou stupních, která nesla název Osmiletá střední škola v Bedihošti. K další změně ve funkci ředitele došlo v roce 1956, kdy Ludvíka Blažka vystřídal Alois Šťastný. Od školního roku 1959/1960 byl ředitelem školy Mojmír Kočířík. Škola byla rozšířena na devítiletku, od školního roku 1960/1961 se oficiálně jmenovala Základní devítiletá škola Bedihošť. Na přelomu 50. a 60. let byla ve škole zřízena jídelna. V roce 1966 měla škola 11 učeben, 14 tříd, 380 žáků. Pro výuku chyběly tři učebny, proto se žáci 1. až 5. ročníku střídali na směny. Jedna třída se tak na dopolední směnu dostala jen jednou za tři týdny. V obci nebyla ani družina, proto žáci zůstávali dopoledne bez dohledu. Další problém představovalo dojíždění většiny učitelů, např. ve školním roce 1966/1967 z 22 kantorů jen pět bydlelo v Bedihošti. Ostatní dojížděli z Prostějova a sousedních obcí, jeden učitel až z Pěňčína. Učitelský sbor se z tohoto důvodu často měnil, což nepříspěvalo k dobré úrovni školy. Dalším ředitelem se stal Karel Šlachta. Ve školním roce 1968/1969 byla zaznamenána bilance 639 neomluvených hodin, na čemž se podílelo 20 žáků, hlavně z 6. a 9. ročníku.

Třída učitelky Jiřiny Neoralové, asi 7. třída školního roku 1962-1963

Archiv Petra Jiráka

V 70. letech byl ředitelem školy Kamil Balák. Kromě něho na škole působilo okolo 15 učitelů, převážně ženy. V roce 1984 Baláka nahradila Jiřina Neoralová. Zhruba od začátku 80. let až do roku 1996 škola fungovala jako

osmiletka. Kvůli vysokému počtu žáků již kapacita školy nestačila, proto byla v druhé polovině 80. let realizována přístavba základní školy (kuchyně s jídelnou, šest učeben, dva kabinety). Během stavebních prací bylo několik tříd umístěno i mimo obec – na školách v Kralicích na Hané a Hrubčicích, např. autor článku dojížděl do Kralic do první třídy (1987/1988) a třetí třídy (1989/1990). Ve školním roce 1988/1989 navštěvovalo školu 365 žáků, z toho 184 chlapců a 181 dívek. V únoru 1990 se novou ředitelkou školy stala Mgr. Eva Čandová. Již od začátku školního roku 1991/1992 se ředitelem stal Mgr. Karel Krajča, který ve funkci vydržel bezmála dvě desetiletí.

Budova školy - současný stav

foto: Jan Pospíšil

mateřské školy s kapacitou pro 90 dětí. Záměr nebyl uskutečněn. Provozovatelem mateřské školy bylo dlouhou dobu „JZD 9. května Bedihošť“. Po zániku JZD začátkem 90. let školku provozuje Obec Bedihošť. Od té doby nese základní škola název „Základní škola a mateřská škola Bedihošť“.

Již v průběhu 90. let bylo možné pozorovat úbytek dětí. Kapacita rozšířené školy byla „naplno“ využívána jen pár let. Vždyť ve školním roce 2010/2011 ji navštěvovalo pouze 188 žáků (a to jsou ve statistice zahrnuti i děti ze školky)! Od školního roku 1996/1997 je znovu zavedena povinná 9. třída. V roce 2010 se dalším ředitelem bedihošťské školy stal Mgr. Michal Jahn.

Poznámka autora: Tam, kde to bylo možné, jsem čerpal z dokumentů - pramenů, které vznikly z činnosti školy. Literatura uvádí v některých případech odlišná data, např. Vavrouch mylně datuje otevření školky v budově MNV již do roku 1959. Kronika ale uvádí 28. 8. 1962. V takových případech jsem se přirozeně přikláněl k pramenům.

Použité prameny:

Státní okresní archiv Prostějov, fond Národní škola Bedihošť, inv. č. 241 (kronika obecné, respektive národní školy za období 1919–1952)
Státní okresní archiv Prostějov, fond Základní škola a mateřská škola Bedihošť, inv. č. 112 (kronika měšťanské školy za období 1919–1948)
Státní okresní archiv Prostějov, fond MNV Bedihošť, inv. č. 132-133 (obecní kroniky za období 1890–1974), inv. č. 71 (záležitosti školy a mateřské školy za léta 1946–1976)
Dokumenty v držení autora (různá školní vysvědčení z Bedihoště)

Použitá literatura:

HUDEČEK, Jan – MLČOCH, Jan: Bedihošť, obrázek minulosti a přítomnosti. Prostějov 1926.
VAVROUCH, Ladislav: Bedihošť, obraz obce a života obyvatel v průběhu staletí. Kostelec na Hané 1998.
Bedihošťský zpravodaj, číslo 24 (prosinec 2010).
Z kroniky stránek obcí za r. 1913 – Bedihošť. Hlasy z Hané, 4. 3. 1914, s. 1-2.
Webové stránky ZŠ Bedihošť, kapitola historie. Přístupné z: http://www.zsbedihost.cz/index_soubory/page0001.htm (cit. 26. 9. 2012)

Mgr. Petr Jiráček

Václavovské hody 2012

Jako správní „Václavovčáci“ sledujeme už minimálně týden před svátkem sv. Václava vývoj a předpověď počasí – nejen proto, že je to den volna, ale hlavně proto, že na svátek patrona země české sv. Václava slavíme ve Václavovicích „hody“. Letos nám počasí opět vyšlo.

Již před 9. hodinou se sjížděli muzikanti, aby od 9. hodin vyhrávali v ulicích Václavovic. Za pěkného počasí se před václavovskou kapličkou sešla takřka stovka lidí na hodové mši sv. Tentokrát však hodové mši svaté něco oproti minulým hodům chybělo. Díky rekonstrukci silnice nás totiž nerušily projíždějící nákladní auta s řepou a tak průběh slavnostní Bohoslužby nebyl rušen dopravním ruchem. Z promluvy otce Bernarda jsme si připomněli nejen historii patrona země české sv. Václava, ale ve své promluvě nám připomněl i něco z historie naší malé, před pár lety krásně opravené kapličky zasvěcené českému patronu. Z jeho promluvy jsme si mimo jiné uvědomili, že v r. 2014 bychom si mohli připomenout 180. výročí postavení a vysvěcení kaple. Při té příležitosti si dovoluji k václavovské kapličce citovat z knihy Bedihošť – obrázek minulosti a přítomnosti, kterou v r. 1926 napsali Jan Mlčoch – odborný učitel v Bedihošti a Pater Jan Hudeček, bedihošťský rodák.

Cituji: „Vznik její nejlépe osvětí zápis v Památní knize z r. 1834. Ku památce zaznamenány skrze tu naši zvonice, že již ta dřevěná byla stará, tak se zrušila a tato se vystavěla na způsob kapličky. Tuto stavěl Simon Menšík, také soused z naší dědiny byl. Taky se postavil ten sv. kříž, neboť ten starý větr polámal. Toho času z těch, co naši dědinu stavěli bylo jenom 5 osob, 3 ženské, 2 mužští a to žádný soused. Toho času byl Soušek Jos. nejstarší a Pokorný Vendelín nejmladší sousedi v obci. Přitom se naši také dobrodinci a zdělili ten obraz sv. Václava, kterýž je patronem naší počestné dědiny Václavovic. Kdežto se stalo, že náš velebné Pán děkan tak dobrý byl, že když ten sv. Kříž světil, taky nám ten obraz posvětil. Stalo se to na sv. Václava k naší památce a našim milým potomkům k uctění sv. Václava založilo se.“

Toho času byli představení: Kasal Antonín, pudmistr, Kouřil Tomáš, rychtář, Vysloužil Frant a Vincenc Páleník, mladší ouřadi. Taky ty věci, který na tom oltáři skrz kapli jest bylo od dobrodince darováno. Ta kaple koštovala 300 rýnských šajnu papírových peněz. Stříbrných peněz 120 rýnských. Toho času 1 rýnský stříbrný platil 2 1 rýnského šajnu anebo papírových peněz.“

Tolik citace z výše uvedené knihy. Vzhledem k tomu, že kaplička je jedinou historickou budovou Václavovic,

je dobré, že se tato tradice václavovských hodů udržuje, a že této svatováclavské tradici je nakloněno i zastupitelstvo obce v čele s panem starostou. Věřím, že na to kulaté 180. výročí vybudování a vysvěcení kaple se dobře připravíme. Celá slavnostní Bohoslužba se konala jako vždy za hudebního doprovodu dechového orchestru Pavla Strouhala a vzhledem k tomu, že svátek sv. Václava je již několik let vyhlášen dnem české státnosti, tak jsme si kromě Svatováclavského chorálu zazpívali také Českou národní hymnu. (Většina z přítomných asi po dlouhé době....) A tak nezbývá než poděkovat všem, kteří tuto oslavu svátku sv. Václava pomohli připravit, otci Bernardovi za jeho službu, kapele Pavla Strouhala a v neposlední řadě ženám, které připravily tradiční výborné hodové koláčky!!!!

Václav z Václavovic

Rekonstrukce místní komunikace ve Václavovicích v obrazech

Přinášíme vám několik záběrů z průběhu rekonstrukce místní komunikace v ulici Palackého/Nerudova. Vzhledem ke křížení termínů s uzávěrkou zpravodaje a dokončením stavby poskytneme další informace v jarním vydání zpravodaje.

10.7.2012 - původní stav komunikace

17.9.2012 - vytýčení stavby a zhutnění podloží

9.10.2012 - osazování obrubníků

13.10.2012 - zaválcovaná štěrkodrt'

15.10.2012 - pokládání první asfaltové vrstvy

20.10.2012 - druhá asfaltová vrstva již položena, probíhá dostavba chodníků

foto: Jan Pospíšil

Po delší nemoci zemřel ve vsetínské nemocnici ve věku nedožitých 84 let. Ve vzpomínce uvádím, že jeho dětství v Bedihošti, kde se narodil probíhalo ve Václavovicích - Palackého ul. č. p. 417 v klidném zemědělském rodinném prostředí. Poctivě s citem vnímal kontrasty tehdejší 1. Čsl. republiky a období Protektorátu, ale i chudoba znásobující bídu a odříkanosti. V tomto prostředí vesnické mládeže byly jeho zárodky organizačních a výchovných schopností, pro nás mladší generace v kulturních a sportovních činnostech s jeho přirozenou autoritou v mládežnickém kolektivu. Po studiu reálného Gymnázia, až do absolvování Lesnické školy v Hranicích n/M a několika semestrů Vysoké školy lesnické ve Zvolenu prošel praxí v lesnickém a dřevařském průmyslu.

V zájmové veřejné činnosti byl pilířem v tělovýchově, kultuře a myslivecké společnosti. Jako předseda kulturní komise a člen Místního národního výboru v BEDIHOŠTI se podílel na stěžejních akcích se všemi Společenskými organizacemi místní samosprávy. Přispíval články do Hlasu Bedihoště, do Obecní kroniky a vedl rozhlasové okénko.

Úzkostlivě se snažil na přípravě kulturních estrád, ochotnických divadel a plesů s místním tanečním a hudebním souborem pod ROH cukrovaru zábavné činnosti pro obec a okolí.

Prozíravě měl vliv na sportovní bohatou činnost mládeže od žáků až do 1. mužstva kopané tehdejší 1. B třídy, kdy jako voják ČSLA dojížděl k mistrovským zápasům ze Západních Čech.

V šedesátých letech pomáhal svým vlivem občanům při zajišťování stavebních materiálů pro jejich nemovitosti a pro zvelebování naší obce. Pomáhal zajišťovat a udržovat majetek obce.

Bohatá byla jeho kulturní a společenská činnost o sociální a kulturní jistoty, o níž snil a za něž po celý život bez odměny po svém hlavním zaměstnání, ve prospěch obce pracoval.

Laďa Přecechtěl se vždy za pravdu a pokrok čestně a nezištně prosazoval.

Čest jeho památce!

Přikryl Bohumil, v. r.
Býv. předseda MNV - 1957 - 1973

Český zahrádkářský svaz

V každém čísle zpravodaje vás informujeme o činnosti naší organizace, tak i nyní tomu není jinak.

Během léta jsme uspořádali dvě akce v našem areálu, jedna byla pro děti pod názvem „Hurá prázdniny“, na níž byly připraveny soutěže, občerstvení a o hudbu se nám postaral pan Tomáš Prokop, který program zpestřil o soutěž ve zpěvu a děti odměnil dárky, které si sám připravil, takže děti zpívaly jako o život.“

Druhá akce byla připravena pro dospělé „Posezení pod lipami“. I tuto akci jsme měli skvěle připravenou, jen si trochu posteskneme nad malou účastí našich občanů. Věříme však, že ti, co se přišli pobavit, tak se pobavili a jsme rádi, že máme své skalní příznivce, kteří vždy přijdou a neklamou.

Občanské sdružení Lipka Prostějov v areálu u zahrádkářů

V minulých číslech jsme vás informovali o navázání spolupráce s Občanským sdružením na pomoc postiženým „LIPKA PROSTĚJOV“. 20. a 22.srpna jsme spolu s dětmi a jejich vychovatelkami prožili krásné dva dny v našem areálu. Děti si první den samy obalovaly kuřecí řízky k obědu, členky naší organizace je usmažily, a jak všem chutnalo!!! Dětem byly připraveny soutěže, za které byly vyhodnoceny a dostaly odměnu. Po dobrém obědě jsme si pochutnali na domácí buchtě našich členek a den tak uběhl v dobré pohodě, ale neloučili jsme se na dlouho. Hned 22.srpna jsme se opět všichni setkali a děti musely opět ukázat svoje schopnosti při vaření – tentokrát se vařily knedlíky k výborné omáčce, kterou si děti dovezly ze své kuchyně v Prostějově. Zažili jsme spoustu legrace a všem se nám společně strávený čas líbil. Za naši spolupráci jsme obdržely čtyři vstupenky s hrníčkem „maškarní bál Lipky“, který se konal 26.10. v restauraci u Tří bříz v Prostějově. To víte, že jsme pozvání přijaly a také jsme se i v maskách zúčastnily, takže

Výstava ovoce v klubovně zahrádkářů

Výstavu navštívili i žáci místní základní školy a mateřské školky

děti nás ani nepoznaly, až jsme se trochu odmaskovaly. Zatancovaly jsme si se všemi a bylo to bez chyby. Nechyběla ani spousta legrace. Opravdu nejde jinak, než poděkovat za přípravu tohoto maškarního bálu, který byl precizně zajištěn a připraven. Těšíme se na další spolupráci a na vzniklá přátelství se všemi z Lipky.

Po několika letech jsme opět uspořádali „Výstavu ovoce, zeleniny a květin v klubovně zahrádkářů. Občané i členové donesli své výpěstky a bylo se na co dívat. Velice mile nás překvapil nezvykle velký zájem z řad občanů a také návštěvy žáků z naší základní školy. Na příští rok plánujeme výstavu opět uskutečnit a rozšířit ji o ochutnávání výrobků.

V říjnu jsme zapůjčili naši klubovnu mladým maminkám, které si v ní uspořádaly „bazárek dětského oblečení“. Nepřísluší nám hodnotit tuto akci, ale jen mě mrzela velice malá účast a zájem z řad našich maminek, že se nepřišlo více maminek alespoň podívat. Věřte, že ty mladé maminky, které nabízely oblečení po svých dětech za opravdu výhodnou cenu byly asi zklamány malým zájmem. Přitom si myslíme, že v dnešní době je tato akce výhodou pro mladé rodiny v rámci šetření financí, vždyť děti tak rychle rostou, že věci nestačí ani unosit.

Nyní nám dovolte, abychom vás již nyní pozvali na náš „Tradiční zahrádkářský ples“, který se bude konat 9. února 2013 v prostorách místní sokolovny. Těšíme se na vaši návštěvu.

Rok 2012 se chýlí pomalu ke konci a tak nám dovolte, abychom vám i vašim rodinám popřáli krásné a spokojené prožití vánočních svátků a do Nového roku 2013 mnoho pěstitelských úspěchů, elánu, pohody a hlavně ZDRAVÍ.

Výbor ZO ČZS

Sbor dobrovolných hasičů Bedihošť

Vážení spoluobčané,
dovolte mi touto cestou, abych zhodnotil činnost našeho Sboru dobrovolných hasičů v roce 2012.

Náš Sbor má jedno mužské a jedno ženské soutěžní družstvo. Naše ženské družstvo se v letošním roce zúčastnilo okrskové soutěže, okresního kola, noční soutěže v Dobromilicích a mezinárodní soutěže na Slovensku. Bohužel mužské družstvo v letošním roce zahálelo a nezúčastnilo se ani jedné podobné soutěže. Zásahová jednotka mužů se zúčastnila nočního námětového cvičení v Čehovicích. Měli jsme za úkol hledat děti z dětského tábora, které při záplavách zpanikařily a utekly. Naší povinností bylo tyto děti dohledat a předat zdravotní službě. Dále se zásahová jednotka zúčastnila okresního nočního námětového cvičení v Nezamyslicích, kde byla provedena evakuace a ochrana obyvatelstva. Toto noční cvičení bylo vyhlášeno IZS Olomouckého kraje. Provedli jsme jako každoročně sběr železného šrotu a uspořádali hasičský ples a dětský den.

Byla nám také přiznána dotace na opravu střechy hasičské zbrojnice ze Státního zemědělského intervenčního fondu, programu rozvoje venkova v částce 320.000,- Kč

Požár v ulici Palackého

V letošním roce jsme měli výjezd na požár nízké budovy v ulici Palackého, kde hořela autodílna pana Matuše. Na tomto zásahu jsme byli jako zásahová jednotka první. Na místě jsme zajišťovali příjezd cisternových vozidel IZS Olomouckého kraje a přistávání záchraného vrtulníku.

Závěrem bych Vám chtěl do nového roku popřát všechno nejlepší, hodně zdraví, štěstí a spokojenosti jak v osobním, tak v pracovním životě za Sbor dobrovolných hasičů.

Starosta SDH Bedihošť, Jiří Zips

Vážení čtenáři a příznivci sportů,

jsem rád, že vás mohu opět seznámit s děním v tělovýchovné jednotě Sokola Bedihošť. Co se týká našich mužů, tak můžeme být maximálně spokojeni. Vstup do sezóny se nám náramně vydařil a po odehraných 14 kolech soutěže jsem s 28 body na krásném 4. místě se ztrátou 2 bodů na první Němčice. Velkou zásluhu na našem vzestupu má Martin Musil, který našel svou ztracenou střeleckou formu a ve 14 utkáních vstřelil krásných 16 gólů !!! Jen doufám, že mu střelecká forma vydrží i přes zimní přestávku. Ale musím upozornit, že to není jen Martinova zásluha. Tentokrát musím vyzvednout, a jsem za to moc rád, všechny naše hráče za bojovnost a přístup, se kterým na hřiště jdou.

Naše žáky jsme od nové sezóny přihlásili do Okresního přeboru mladších žáků. Je to pro nás, a hlavně pro naše žáky, nová zkušenost. Hrajeme na větším hřišti a v počtu 7+1. Zatím je to hlavně boj s vyspělými soupeři, ale byla i utkání, které jsme odehráli velmi dobře až výborně. Například uvedu utkání v Brodku u Konice, kde jsme vyhráli 9:1 a doufám, že nadšení našich žáků vydrží i do jarních bojů, a tam zúročí zkušenosti nabrané v podzimní části soutěže.

Dále bych vás seznámil s akcemi, které se konaly v areálu naší sokolovny. Přes letní období se tu konaly 2 turnaje v tenise. Na prvním turnaji byl vítězem p. Remenec a ve druhém p. Kardinál. Obě tyto akce pořádali manželé Kardinálovi. Dále tu proběhl turnaj v nohejbale za účasti 10ti týmu z našeho okresu. Vítězem se stal tým ze Šárky Prostějov. I tenhle turnaj pořádali manželé Kardinálovi a Petr Merta. Teď, v zimní části, se začíná hrát sálová kopaná. Ta se hraje každé úterý od 18-19:30 a v pátek od 18-20hod. Opět od listopadu se začíná hrát stolní tenis každé úterý od 19:30hod. kde máme ke hraní 5 stolů. Dále tu máme florbal, kde chodí dvě skupiny. Jedna v sobotu od 19hod. a druhá v neděli od 20hod. Další akcí bude Mikulášská nadílka pro děti, která se bude konat 8.12.2012 ve 14hod. v místní sokolovně. Následující akcí bude náš tradiční sokolský ples, který se bude konat 23. 2. 2013 ve 20hod. v místní sokolovně. Tímto zvu všechny občany naší obce, aby nás přišli podpořit a hlavně se dobře pobavit, tak jak tomu bývá každý rok. Tombola bude opět bohatá a k snědku bude určitě nějaká dobrota.

Do konce roku bychom chtěli zvládnout ještě nějaké opravy na místní sokolovně. Během listopadu proběhne celková rekonstrukce schodů u hlavního vchodu do sokolovny. Dále se bude opravovat dřevěné obložení uvnitř sokolovny, a v pekle proběhne výměna dvou oken. Během léta proběhla výměna dvou oken na bytě v sokolovně. Tu uhradili na své náklady nájemníci bytu pan a paní Kardinálovi. Na tom samém bytě byly vyměněny ještě vchodové dveře, které darovala sponzorským darem Prostějovská firma Allwindoor, výrobce plastových oken a dveří. Tímto bych chtěl poděkovat p. Kardinálovi a p. Kardinálové za to, jak se starají o chod naší sokolovny. To by bylo asi tak vše, s čím jsem vás chtěl seznámit. Tím bych chtěl poděkovat všem členům TJ Sokol Bedihošť za zlepšený přístup k zájmům TJ Sokol Bedihošť. Dále bych chtěl poděkovat Jaroslavu Měříčkovi, který se stará o fotbalové hřiště, jež je vždy ve výborném stavu. Také nemohu opomenout starostu obce Jiřího Zipse a zastupitelstvo obce za podporu, bez které by jsme se neobešli.

Tímto bych chtěl za celou tělovýchovnou jednotu Sokola Bedihošť popřát krásné Vánoce a šťastný Nový rok.

SPORTU ZDAR A FOTBALU ZVÁŠŤ

Za TJ Sokol Bedihošť

Josef Zemánek

Družstvo žáků TJ Sokol Bedihošť

Letní srandamač v podání starých pánů z Bedihoště a týmu dívek FC Kostelec na Hané

Oddíl všestrannosti při TJ Sokol Bedihošť

Vážení čtenáři

V září se rozběhla činnost oddílu všestrannosti Tělovýchovné jednoty Sokol Bedihošť. V tomto oddíle se scházejí děti ve věku 3 – 9 let. V průběhu sezóny se děti seznámí s tělovýchovným náčiním a nářadím, zvyknou si na pohyb v prostorách tělocvičny a získají základní pohybové návyky. V průběhu jednotlivých hodin si děti vyzkouší různá tělocvičná nářadí a vzájemně si zasoutěží. Občas se do hry zapojí i rodičovský doprovod.

Pokud jste se doposud nepřipojili, tak máte možnost každé úterý v době od 17 hodin v tělocvičně Základní školy v Bedihošti.

Dagmar Šustrová

Pozvánka do Aquaparku

Milí čtenáři,

v některém z minulých zpravodajů jsem dával tip na zachování fyzické kondice pomocí chůze s norskými holemi - tzv. nordic walking, který se stává stále populárnější. Tu a tam na cyklostezce i jinde vidím, že řada spoluobčanů se snaží provozovat tento nenáročný a vcelku laciný sport.

Vánoce jsou často svátky přejídání a po vánocích pak následují nejrůznější novoroční rozhodnutí, jako že musíme zhubnout, přestaneme kouřit atd. Ale na pohyb nemusíme čekat až na Nový rok. Zkusme začít něco dělat už třeba v mezidobí mezi vánočními a novoročními svátky. Čím dál víc jsou nabízeny různé pohybové aktivity, mezi kterými se stále častěji objevují různé masáže, wellness atd. Dnes bych Vám tedy doporučil užít si vodních radovánek a nabízím vám rovnou dvě možnosti.

První možností je návštěva olomouckého Aquaparku, kde se dostatečně mohou od vánočního shonu odreagovat jak rodiče s dětmi, tak i prarodiče s vnoučaty. Pokud nevyužijete vlastní dopravy, pak jeďte vlakem – třeba budete mít

Aquapark Olomouc

šťěstí a svezete se zcela novým vláčkem REGIO PANTER a dále pak tramvají linky č. 1 nebo 4 na konečnou na Nové ulici, odkud je to asi 10 minut pěšky k areálu Aquacentra. Kromě plavání, wellness, tobogánu, „trychtýře“, masážních bazénů můžete vyzkoušet také parní lázeň nebo saunu. Rodinná vstupenka pro 2 dospělé a tři děti stojí na tříhodinový pobyt 610,- Kč, děti do 4 let mají vstup zdarma. Po takovém tříhodinovém pobytu Vám po návratu domů bude opět pořádně chutnat.... V Aquaparku akceptují všechny druhy platebních karet i poukázky SODEXHO a další.

Pro ty kteří mají raději teplejší a termální vodu, těm nabízím výlet do příhraničního rakouského městečka Laa an der

Thaya. Autem se sem dostanete za slabé dvě hodiny. Hned za přejezdem hraničního přechodu se budete řídit směrovkami THERME LAA. Zaparkujete na velkém parkovišti a dojdete do termálních lázní. Je zde velký krytý bazén s termální vodou 34st., dále jsou zde dva „kolotoče“ či divoké řeky, masážní bazény, venkovní masážní bazény s termální vodou a bazén s mořskou vodou teplou 36st. Pro otužilé je v provozu celoročně i venkovní plavecký bazén s teplotou vody 25st. V pravidelných intervalech se tu můžete zúčastnit i výcviku vodní gymnastiky. Také na děti je zde pamatováno příjemným dětským bazénem s pohádkovými výjevy a o jejich zábavu se zde starají příjemné animátorky. Samozřejmostí je také velký tobogán, sauna, infrakabina, odpočinkový sál, zimní zahrada a mnoho dalších „lákadél“, jakož i dostatečné množství velice pohodlných lehátek. Tříhodinový pobyt pro dospělého zde přijde na 14,50Euro, děti do 3 let zdarma, od 3 do 14 let 11,-Euro. Oslavenci mají v den svých narozenin vstup do lázní po celý den zdarma – nutno prokázat cestovním pasem nebo osobním dokladem. Do Laa lze využít také pravidelnou autobusovou linku z brněnské Zvonařky až k termálním lázním a po předložení jízdenky můžete zde čerpat i různé slevy na vstupném nebo v lázeňském bufetu. Pro cestu do Laa a.d.Thaya nepotřebujete měnit Eura, pobyt vč. všech čerpaných služeb lze zaplatit platební kartou VISA, MASTERCARD apod.

Termální lázně Laa a.d. Thaya

Termální lázně Laa a.d. Thaya

Jsem si vědom, že takový výlet není sice nic laciného, ale na druhé straně si uvědomme, že za různé hračky či přístroje, které zpravidla děti přestanou bavit už na svátek sv. Štěpána, zaplatíme víc než za vstupné do bazénu a ty zážitky dětí resp. společné zážitky rodičů s dětmi nebo prarodičů s vnoučky jsou pro obě strany nezapomenutelné. Takže pokusme se tentokrát darovat třeba poněkud netradiční, ale praktický dárek a ještě uděláme něco pro zdraví a zlepšení naší fyzické kondice.

Krásný adventní čas a příjemné vánoce prožité v pohodě rodinného kruhu přeje všem čtenářům

Václav z Václavovic

Zadáno pro ženy (i muže)

Milí čtenáři!

Opět se sešel rok s rokem a jsou před námi největší a nejtímnější rodinné oslavy z celého roku, a to jsou Vánoce.

Čtyřtýdenní období před vánočními svátky bylo ve znamení příprav a radostného očekávání. V adventním období, které předchází vánočním svátkům, jsme si ozdobili byt věnci, věnečky, kyticemi a různými dekoracemi. Za poslední roky si mnozí z nás vyzdobují okna, dveře do bytu či domů a také venkovní stroměčky. Když jdu ulicemi, je to hezké podívání a líbí se to hlavně dětem, když se dívají na tolik blikajících světýlek a počítají, kolik že to dnů chybí do té nejkrásnější chvíle vánoc, a to nadělování dárků od Ježíška.

Rozzářený stroměček, mihotavé plamínky svíček, aroma jehličí mísící se s vůní cukroví – to vše dotváří pohodové vánoční chvíle v teple domova, které nejraději trávíme po boku svých nejmilejších.

Na Štědrý den si budu přát jediné – alespoň poprašek sněhu, místo aby se do bytu nemilosrdně dralo skoro jarní slunce. To potom vůbec nemám vánoční pocit a to si vždy představuji bílé vánoce z obrázků Josefa Lady. Podvečerní krajina, pár chalup utopených v bělostné peřině. Z komínů stoupá dým a k zemi se snáší

sněhové vločky. Měsíc právě vykoul z mraků, všude pokoj, ticho.... V duchu slyším jen vločky, jak tiše ševlí. A pak jsou tu okna. Rozzářená okna. Je v nich teplo, světlo, láska, očekávání. A je tu také ponocný, který potichu se svým psem a hláskou troubou z dutého volského rohu, pověšenou přes rameno, našlapuje po zasněžených cestách a celou tu nádheru má pod dohledem. Právě proto si letos na Štědrý den budu přát jedině.....

Ale vraťme se do reálného života. Je před vánoci, uklízíme, pečeme, vymýšlíme dárky pro své blízké a pak běháme po obchodech a sháníme je na poslední chvíli. Aby se z pečení a výroby všech laskomin nestala vynucená povinnost, proměňte je ve chvílky pohody. Kolik čeho upéct, aby bylo o svátcích hostům co nabídnout, je nejvýhodnější si zjistit, co mají členové rodiny nejraději a k těmto oblíbeným druhům cukroví přidat nové recepty, které chcete vyzkoušet. Obvykle se začíná péct někdy kolem svátku sv. Mikuláše. Pak se cukroví stačí dobře rozležet tak, aby nejlépe chutnalo právě na Štědrý večer. K práci doporučuji, abyste si pustili koledy nebo hudbu, kterou rády posloucháte. Když vaše děti nebo vnoučata projeví zájem s vámi péct, nevyhánějte je z kuchyně, nebojte se, že ti malí něco pokazí. Společné pečení se pro děti v dospělosti může stát krásnou vzpomínkou na „Vánoce u maminky nebo u babičky“ a ruku na srdce, co se děvčat týká, měla by se v kuchyni jemně přidržet.

Pokud tedy budete chtít vyzkoušet pár nových receptů, tak vám některé nabízím a záleží jen na vás.

Likérové placičky:

Nechte v hrnci za stálého míchání projít varem 150gr másla, 200gr medu, 40gr mletého cukru a 2 lžičky mletého zázvoru. Potom přisypte 150gr hladké mouky, přilijte 1lžici brandy (může být i rum) a promíchejte v těsto. Plech vymažte a těsto lžící nabírejte a lijte na plech do tvaru placiček. Pečeme na 175st.C. Po vychladnutí placičky přeléváme mléčnou čokoládou a zdobíme jádry vlašských ořechů.

Srdíčka:

Promíchejte 115gr másla se 75gr mletého cukru a 1 lžící vanilkového cukru. Přidejte špetku nastrouhané citrónové kůry a přisypte 175gr hladké mouky. Zpracujte hladké vláčné těsto, které rozválejte na plát silný asi 4mm. Dvěma tvořítky – větším a menším, vykrajujte duté tvary srdíček. Srdíčka přendejte na vymazaný plech, potřete rozšlehaným žloutkem a posypte mandlovými lupínky. Pečeme na cca 175st. C.

Citrusové oválky:

Vyšlehejte 250gr změkklého másla se 150gr mletého cukru do pěny, přisypte nastrouhanou citrónovou kůru z jednoho citranu a postupně vřlehejte také 6 lžic citrónové šťávy. Do krémové hmoty zašlehejte 2 žloutky a po částech vmíchejte 375gr hladké mouky. Plech vyložte pečícím papírem a nastříkejte na něj malé kulaté bochánky, které nožem zploštíte. Pečeme při 175st C. Oválky upečte do páru. Jednu polovinu potřeme čokoládovou polevou a kandovanou pomerančovou kůrou. Druhou polovinu potřeme trochou pomerančové marmelády a slepíme.

Kokosové košíčky:

Těsto: 100gr strouhaného kokosu, 250gr mletého cukru, 70gr másla, 50ml rumu, 60gr mletých ořechů.

Kokosová poleva: 180gr 100%tuku, 100gr mletého cukru, 70gr kaka.

Ze všech ingrediencí vypracujeme těsto, které vytvarujeme do malých kuliček. Vkládáme je do papírových košíčků a zalijeme je mírně ztuhlou kakaovou polevou. Polevu si připravíme tak, že rozpustíme ve vodní lázni tuk, přidáme mletý cukr a kakao. Vymícháme do hladka. Ozdobíme podle fantazie – lentilka, barevné sypání apod.

Francouzské makronky:

5 bílků, 165gr cukru krupice, 200gr strouhané čokolády, 5gr kaka. Pro výrobu krému je potřeba: 100gr másla, 50gr cukru krupice, 50gr strouhané čokolády

Z bílků ušleháme tuhý sníh. Pomalu přidáváme cukr a našleháme ho do sněhu až vznikne hustá tuhá směs.

Pak přidáme nastrouhanou čokoládu a kakao.

Plech vyložíme pečícím papírem. Směs naplníme do cukrářského sáčku a na plech nastříkáme kolečka. Vložíme je do trouby a vysoušíme při 100st.C asi 2 hodiny. Mezitím si připravíme krém. Rozmícháme máslo s cukrem a čokoládou až vznikne hladká směs. Krém dáme na chvíli do lednice. Zlatavé makronky pak lepíme dohromady krémem.

Samozřejmě, že k vánočním svátkům nepatří jen sladké dobroty, ale také pořádný a hlavně dobrý „kusanec“ masa. O takových pár receptů se s vámi podělím. Budete mít možnost si některý vyzkoušet, a tak svým blízkým připravit dobré „popapáníčko“.

Kapr na smetaně:

Čtyři porce kapra osolte a okořeňte mletým zázvorem. Na oleji zpěníte nadrobno nakrájenou menší cibuli, přidejte několik kuliček celého pepře a nového koření, špetku tymiánu, promíchejte a vložte na jednotlivé porce kapra. Pokapejte je rozehrátým máslem a dejte zapéct do předehřáté trouby. Během pečení podlévejte rybím vývarem (může být i zeleninový). Když je kapr téměř měkký, přilijte 200ml smetany a dopečte.

Kuře na bramborách:

Jedno celé kuře, 2 cibule, 2 papriky, brambory – dle počtu a hladu strážníků, kari koření, sůl, 4-5 lžic sojové omáčky. Kuře naporcujeme na menší kousky, ze všech stran osolíme a posypeme kořením kari – kdo kari nerad, může použít jiné koření. Brambory oloupeme a nakrájíme na osminky. Do suchého pekáče vložíme asi 2/3 brambor, osolíme, posypeme na kolečka nakrájenou cibulí a na nudličky nakrájenou paprikou. Poklademe kousky kuřete zasypeme zbylými bramborami a pokropíme sojovou omáčkou. Přiklopíme, vložíme do vyhřáté trouby a pečeme asi hodinu. Nepodlévá se! Podáváme se zeleninovým salátem.

Vynikající maso v hořčici: (neuvěřitelná „mňamka“)

Maso (je jedno jaké, plátky, kousky...) troška oleje, půl kelímku malé kremžské hořčice (pokud děláte pro velkou rodinu, tak můžete i celou podle toho, jak vám chutná), 2 velké cibule, 1 palička česneku, sůl a pepř. Maso naklepeme, dáme do misky, posolíme, opepříme, zalijeme hořčicí smíchanou s malým množstvím oleje a poklademe velkou vrstvou nakrájené cibule a česneku. Takto naložené masíčko necháme přes noc uležet. Druhý den ho zprudka opečeme, poté podlijeme a dáme do trouby péct. Až je maso měkké, tak se může baštit – je neuvěřitelné, co dokáže jenom hořčice.

Segedínské vepřové kotlety:

Čtyři vepřové kotlety, 500gr kysaného zelí, 1 velká cibule, 2 stroužky česneku, 250ml kysané smetany, 1 lžička sladké mleté papriky, 1 lžičky mletého kmínu, 1 lžice oleje, 1 lžice másla, sůl, pepř.

Kotlety naklepeme a po stranách trochu nařízneme, aby se nám při přípravě nekroutily. Osolíme je, lehce opepříme a na oleji a na másle zprudka opečeme. Poté je vyjmeme a uložíme na teplé místo. Ve zbylém tuku zpěníme drobně nakrájenou cibuli s nasekaným česnekem, okořeníme paprikou, zalijeme trochou vody. Kotlety vrátíme zpět a mírně podlité je dusíme do poloměkka. Pak přidáme pokrájené zelí a kmín a dodusíme. Nakonec vmícháme smetanu a ještě krátce prohřejeme. Podáváme s vařenými bramborami.

Roštěná s uzeninovou směsí:

Budete potřebovat 500gr roštěnce, 100gr polosuchého salámu (např. turistický, vysočina), 100gr dietního salámu, 100gr slaniny, 1 lžice kečupu, velká cibule, lžice hořčice, 2 sladkokyselé okurky, 3 lžice oleje, 50gr másla, sůl, pepř, voda na podlití, rajče, petrželka. Roštěnec nakrájíme na plátky, naklepeme, osolíme, opepříme a prudce opečeme na rozehrátém oleji, smícháme s kečupem a hořčicí, podlijeme trochou vody a krátce podusíme. Roštěnou podáváme s vařenými bramborami, doplňujeme uzeninovou směsí a zdobíme plátky rajčete a nadrobno nakrájenou petrželkou.

Věřím, že jsem vám pomohla s recepty, které budou pro vás vánoční inspirací. Nyní mě dovolte, abych vám všem popřála klidné, spokojené a aspoň trochu zasněžené vánoční svátky. Do Nového roku 2013 vám pak všem přeji mnoho zdraví, pohody, pracovních úspěchů a lásky. Budu se s vámi těšit na další setkání s vámi a jarním Bedihošťským zpravodajem.

Vaše Jana Hanzelová

Tipy a triky na každý den

Obal je v mouce – když pečeme např. bublaniny či jiné moučníky a přidáváme do těsta rozinky nebo ovoce, většinou chceme, aby po upečení zůstaly na povrchu moučníku a nepropadly dovnitř. Proto je lehce obalíme v hladké mouce. Stejně tak obalíme i ovoce před přidáním do knedlíků.

Nádivka – příliš tekutou nádivku, která z buchet vytéká je třeba zahustit. Povidla můžeme zahustit strouhaným perníkem, do tvarohové nádivky přidáme lžici vanilkového pudingu a do marmelády lžičku škrobové moučky.

Sladké zásoby – čokoládové hoblinky si můžete udělat do zásoby. Chlazenou čokoládu nastrouhejte na hoblinky, ty nasype do plastového sáčku a uložte do mrazáku. Vždy pak můžete odebrat jen množství, které momentálně potřebujete.

Cukroví – když potřebujete z bílků vyšlehat tuhý sníh, přidávejte cukr postupně, tak se totiž může dokonale rozpustit. Jestli budete péct sněhové cukroví, přidejte do sněhu navíc trochu jedlého škrobu – tak bude lehčí a pevnější.

Jak zachránit krém – někdy se může stát, že se máslový krém může srazit, vše se dá napravit trochou ztuženého tuku. Tuk rozpustíme a za stálého šlehání vmícháme do krému. Krém bude krásně hladký a na jeho chuti se nic nezmění.

Jak účinně oddělit vejce – vejce oddělujeme v trychtýři. Žloutek v něm uvízne, zatímco tekutý bílek proteče.

Sýrová omáčka ze zbytků - ztvrdlé zbytky sýra nakrájejte nadrobno a rozpustíte v teplém mléce. Získáte tak chutnou omáčku na těstoviny.

Jemná salátová zálivka - olej se spojí s octem mnohem lépe, když směs vyšleháme klasickou metlou. Pak přidáme ostatní ingredience. Zálivka na salát je tak krásně kompaktní a hladká.

Bylinky do zásoby – sekané bylinky rozdělte do tvořítka na led, dolijte vodou a nechte zmrazit.

Svěží sýr – žervé, nebo cottage získají skvělou exotickou příchuť a svěží barvu, když do nich přidáte trochu výrazného koření – nejlépe kari nebo chilli

Svatý Valentýn

Milé čtenářky a čtenáři!

Jelikož naše čísla zpravodaje vycházejí 3x v roce, není nikdy příležitost připomenout svátek sv. Valentýna, který se slaví jak víte 14. února. Svatý Valentýn je patronem všech zamilovaných. Myslete tedy na svého partnera – partnerku a udělejte radost a udělejte radost nějakým pěkným dárkem. Já vím, že tento svátek slaví spíš mladší generace, ale proč si tento svátek nepřipomenout. Kdo vlastně byl svatý Valentýn a odkud se tato tradice bere?

Pro dnešní mládí je odpověď patrně jasná, pro ty dříve narozené bude možná zajímavé dovědět se něco o historii tohoto zamilovaného svátku, který velká část starších lidí vnímá jako uměle importovanou komerční novinku. Možná mají i tak trochu pravdu. Ale není to tak trochu jedno? Připomenutí, že máme někoho rádi, přece může a musí být i vícekrát do roka a ne jen na sv. Valentýna. Možná právě tento svátek nám připomene, že jsme tato kouzelná slovíčka neřikaly dost často, takže když už nic, tak tohle pro jeho

obhajobu určitě stačí. Život svatého Valentýna je opředen mnoha tajemstvími. Z několika mála historických pramenů lze zjistit, že zemřel v r. 269 a následně byl prohlášen za svatého. Za svého života působil v kněžském úřadu za vlády císaře Claudia II. Gothica (268-270). Koluje o něm celá řada legend. Legenda ze starého Říma vypodobňuje Valentýna jako velmi ctnostného, počestného a moudrého člověka. O jeho moudrosti se doslechl dokonce i císař a povolal si Valentýna k sobě. Nešetřil chválou a neskrýval obdiv k Valentýnovi. Posteskl si také nad okolnostmi, proč se Valentýn nemůže stát přítelem císařovým. Protože Valentýn, ač moudrý a vzdělaný, věří těm pověrám (měl na mysli křesťanství). Jenže Valentýn namítl, že císař je tím, kdo věří pověrám. Císař nakázal městskému prefektu Astoriovovi, aby na sebevědomého Valentýna dohlížel. A aby byl Valentýn pod důslednou kontrolou, vzal si Astorius Valentýna do domu. Tam se setkal s velmi krásnou, ale nevidomou dcerou prefekta. Astorius požádal Valentýna, aby se modlil za dceřin zrak. Valentýn tak rád učinil, protože v sílu modlitby věřil a dívku si zamiloval. Zázrak se opravdu stal a dívka opět spatřila světlo světa. O zázračném uzdravení si pak povídal celý Řím. Pohané odmítli věřit v ten zázrak a vtrhli do domu prefekta. Valentýna odvedli a za městem mu oddělili mečem hlavu od těla. Navzdory trpkému osudu se stal svatý Valentýn patronem věrných a čisté oddané lásky. Podle křesťanské legendy se císař Claudius II. účastnil mnoha bitev, ale římstí muži jen neradi vstupovali do vojska. Claudius byl přesvědčen, že to bylo proto, že nechťeli opouštět svoje milé a rodiny a proto rozhodl zakázat všechna zasnoubení i svátky v celém Římě. Svatý Valentýn byl římský kněz, který žil v době Claudiovy vlády. Nedbal Claudiova zákazu a dál tajně oddával zamilované páry. Za tyto skutky byl uvězněn a odsouzen k smrti. Trest byl vykonán právě 14. února r. 296. Valentýnovým posledním vzkazem byla slova: „Od tvého Valentýna“. Odtud pak vznikla tradice zasílání zamilovaných přání a obdarovávání lásek.

Je tedy na každém z nás, zda tento svátek bude slavit či ne, ale ve skutečnosti nejde o žádné velké věčné dary, ale jde jen o to, projevit někomu náklonnost a lásku k tomu druhému.

Jana Hanzelová

Vzpomínky na moji asijskou cestu

Nastávající dlouhé večery mne opět zavedly do mých cestovních vzpomínek a zápisků z cest. Nedávná návštěva prezidenta Kazachstánu v České republice mne inspirovala k pročtení vzpomínek na moji cestu po střední Asii, kterou jsem absolvoval v r. 1987. Trasa tehdejšího zájezdu byla velice atraktivní – navštívili jsme kromě Moskvy také Alma Atu, Taškent, Šachrizabs, Samarkand a další místa. Byť od absolvování této cesty uplynulo již 25 let, mám v paměti stále mnoho vzpomínek a tak bych se rád aspoň s některými podělil i se čtenáři Bedihošťského zpravodaje. Když pomínu návštěvu Moskvy, kde jsem byl již vícekrát, tak první takovou vzpomínkou z této cesty je moskevské letiště Domodědovo, ze kterého jsme odlétali do Alma Aty. Autobus nás z moskevského hotelu dovezl prakticky až na letištní plochu, kde právě přistál obří letoun – Ilyushin IL-86, který přiletěl z Alma Aty. Tak obrovský vzdušný koráb jsme dosud neviděli. Pokukovali jsme a najednou se k nám přitočil kapitán onoho letadla. Osmělil

Ilyushin IL-86

se a oslovil ho. Z rozhovoru jsme usoudili, že se jedná o velice přátelského člověka a tak hned asi v páté větě jsme mu položili poněkud odvážnou otázku, zda by nás vzal neoficiálně do letadla, v době kdy probíhá úklid, zbrojení na zpáteční cestu. Kupodivu kapitán nebyl proti a tak za chvíli jsme stoupali po schůdkách do letadla a octli se v kokpitu letadla. Mohli jsme se posadit za knipl a obdivovat snad stovky páček, ciferníků, knoflíků a trochu nechápali, jak se v tom může člověk vyznat. Po prohlídce jsme se vrátili na plochu a čekali na pokyn, kdy budeme moci oficiálně nastoupit do letadla a vznést se směr Alma Ata. Vzhledem k tomu, že se jednalo o noční let trvající zhruba čtyři hodiny,

podávala se na palubě dvakrát večeře a nad ránem místního času jsme přistávali v hustém dešti na letišti v Alma Atě. Z letiště nás odvezl autobus do hotelu KAZACHSTAN – výšková budova s 26 patry a tisícem hotelových lůžek. Po snídani následovala okružní jízda městem a následně pak výjezd do hor. V rámci okruhu byl i docela obtížný výstup po 803 schodech na známé MEDEO – rychlobruslařský ovál. Bohužel, hustá mlha nám zabránila ve výhledu

na panorama hor. Ale přece něco. Využil jsem zde možnosti zapůjčení „dlouhých nožů“ a vyzkoušet si jízdu na rychlobruslařské dráze. Zkušenosti z naší ledové plochy u bedihoštské sokolovny mi nebyly k ničemu a po pár desítkách metrů jsem pokus vzdal dřív, než bych musel s nějakou zlomeninou vyhledat místní lékařské služby. Další den jsme pokračovali letecky do města Džambul. Tuto trasu jsme absolvovali známým strojem TU 154. Někteří pasažéři se krátce před přistáním pokoušeli z paluby letadla fotografovat hory a krajinu, což asi nebylo dobře. Hned po nástupu do autobusu totiž přišli pracovníci letištní policie a přísně ale korektně, se dožadovali od konkrétních lidí předání fotoaparátu. Naši pasažéři si dostatečně neuvědomili, že se nacházíme ve vojenské oblasti v blízkosti hranic s Čínou, Afganistánem a Iránem a tak tu vládnu poněkud přísnější pravidla. Před odjezdem jim byly fotoaparáty vráceny i s vyvolaným filmem, přičemž snímky z letadla byly začerněny. Po ubytování následovala okružní jízda městem, návštěva tržnice i mnoha historických památek. Město Džambul je pro většinu Čechů asi neznámé. Má „jen“ 350.000 obyvatel a vládne tu vnitrozemské podnebí s dlouhým létem a krátkou zimou. Poklonili jsme se i soše Džambula, který se prý dožil sta let, a tak když se zde někomu přeje k významnému datu, tak se mu zpravidla přeje dobré zdraví a Džambulův věk. Je tu i velice zajímavé vlastivědné muzeum, kde jsou ukázky z doby kamenné, z přírody Kazachstánu atd. Oběd nám zde připravili v tradiční JURTĚ v pohoří Karatau a pro zájemce zde byla připravena i projížďka na oslici. Samostatným

zážitkem byla pak návštěva tržiště... Množství melounů na tržišti mě málem připomínalo u nás skládku řepy cukrovky v době její sklizně. Velké množství různých druhů granátových jablek, spousta místních potravin. Zajímavé bylo komunikovat se zdejšími trhovci, kdy řada zejména starších ještě uměla dobře německy. Při zpáteční cestě ještě krátká zastávka u mauzolea AJŠI, která je památkou UNESCO. Z Džambulu nás přepravili autobusem do Taškentu – asi 380km. Díky více než 7hodinové cestě autobusem jsme mohli vidět jak vypadá cesta stepí a asijským venkovem. Taškent je asi 4. největším městem někdejšího SSSR a největší město střední Asie. Obklopuje jej pohoří Ťanšan, které se táhne od Číny do celé střední Asie.

Hlavním produktem této oblasti je pěstování bavlny. Se symbolem bavlny – bavlněnou tobočkou se zde setkáváme na každém kroku. V rámci okružní jízdy zajíždíme také do staré MEDRESY (mešity), která je nad městem posazená do krásné zeleně. Součástí komplexu medresy je i škola pro duchovní – po našem bychom řekli kněžský seminář. Poněkud proti pravidlům se snažíme dostat i do areálu tohoto komplexu, ale po chvíli jsme vykázáni. Další program je odjezd do města na výstavu úspěchů a do obchodu s orientálním zbožím. Vzhledem k tomu, že část z nás už podobnou výstavu viděla v jiných městech, rozhodujeme se k určité nevoli ruské průvodkyně zůstat ve starém Taškentu. Jdeme ve skupince asi osmi lidí starobylými uličkami a narazíme na pouliční čajovnu. Sedí zde výhradně muži se skříženými nohama a popíjejí čaj z tradičních misek. Čaj zde připravuje „čajman“ v klasickém čajovaru na uhlí. Chvilu váháme, zda můžeme vstoupit, neboť v naší skupině máme i ženy. Ale jsme zváni. Vychutnáme si tedy pravý uzbecký čaj, popovídáme s domorodci a pokračujeme dál. Nahlas povídám kolegům „pánové, bylo by milé, kdyby nás tak někdo pozval do domu, abychom viděli jak se tu žije běžným lidem“. Světe div se! Netrvalo snad 20 sekund a před námi stojí

žena a zve nás domů „v gosti“. Hledíme na sebe a nechápeme. Než se však stihneme domluvit, už sedíme ve dvoře u stolu a z pergoly nad námi visí obrovské krásné střapce hroznového vína. Žena se chápe nůžek a vybírá nám ty

nejkrásnější střapce. Musím říct, že tak dobré víno jsem už od té doby nejedl a jíst sotva budu. Vypráví nám něco o životě zde, i o tom, že mají dům po opravě, neboť jim asi před dvěma lety vyhořel. Ale to už je tu žena ze sousedního domu a zve nás, že chce mít rovněž hosty. Takže honem šmátráme po kapsách po nějakých bonbonech, žvýkačkách či tužkách, abychom se aspoň nějak revanšovali za to krásné a neformální přijetí. Podobným způsobem se odvíjela naše návštěva i v sousedství. Další pozvání jsme už ale museli odmítnout a vraceli jsme se do hotelu. Cestou jsme ještě nasáli libé vůně pečícího se chleba. Nádherná vůně

avizovala blízkost pekárny. Neváhali jsme a zašli do pekárny. I zde jsme byli velice mile přijati a místní pekaři nám předvedli způsob pečení uzbeckého chleba, který má tvar jako naše langoše. Placka z těsta se uplácá a „nastřelí“ se na stěnu pece, která je v zemi. Po upečení se pak speciálním hrablem chleba vytahuje z pece nahoru. Dostáváme

pár chlebů jako suvenýr a musíme uznat, že chutná výborně. Po příchodu do hotelu se setkáváme s větší částí naší skupiny a vyprávíme, co vše jsme zažili. Byli slušně řečeno pěkně namíchnutí. Výstava je nijak neoslovila a slibovaný obchod s orientálním zbožím byl zavřený, takže zbytek času strávili lelkováním na hotelu... Z Taškentu jsme pokračovali do města Šachrizabs. Tuto trasu jsme absolvovali malým letadlem pro asi 45 cestujících. Cestovali s námi mimo jiné i domorodci vracející se z trhu se štěbetajícími husami, slepicemi pod sedadly, takže bylo postaráno o veselí. Z letadla byla možnost obdivovat krásu hor, jejichž špičky vykukovaly z mraků nad kterými jsme letěli. Je to na ruské poměry malé město asi 80.000 obyvatel, ale velice krásné s krásným okolím. Nejvyhledávanější památkou je tu zřejmě zřícenina tzv. Bílého domu, který nechal postavit Timur. Stavěl se asi 25 let, ale Timur se jeho dokončení nedožil. K zážitku přispěla i návštěva tkalcovny orientálních koberců. Vyšívají se zde také krásné ubrusy a zajímavostí snad je, že zde pracuje snad 100% žen a ty zde zapracovávají už i svoje malé dcery. Na programu je i návštěva činné mešity. Zde se obdivujeme starým Uzbekům, kteří se zde schází několikrát denně k modlitbám. Máme tu i možnost k neplánovanému příjemnému setkání se sympatickým mladým muslimským bohoslovcem. Večerní posezení v hotelové restauraci s přípitkem pravého sovětského sektu doprovázíme zpěvem našeho ŽIVIJÓ, které musíme pro velký úspěch několikrát opakovat zejména pro s námi se stravující kanadskou výpravu.

Dalším místem zájezdu byla perla Orientu – město Samarkand. Město bohaté na úžasné stavební památky, které patří k nejstarším městům na světě – stáří se odhaduje na minimálně 2500let!!! Ale to by bylo na samostatný příspěvek, tak snad někdy příště. Ze Samarkandu jsme odletěli směr Moskva. Snad díky počasí to byl docela problematický let. V průběhu letu jsme zažili poměrně silné turbulence, několikrát se rozsvítilo upozornění „připoutejte se“ a dokonce několikrát zhasla všechna světla a piloti procházeli s baterkami a za čalouněním stěny letadla hledali nějakou závadu. No byla v nás docela malá dušička a obavy, zda neskončíme život někde na poušti či ve stepi. Nakonec vše díky Bohu dobře dopadlo a přistáli jsme šťastně v pozdních nočních hodinách v Moskvě, odkud jsme odpoledne pokračovali linkou ČSA letadlem IL-62 do Prahy. Po takřka 14 dnech jsme si v letadle pochutnávali na typickém českém jídle knedlo, vepřo, zelo s českým pivem. Byť od onoho krásného zájezdu uplynulo již celé čtvrtstoletí, mám jej stále ve vzpomínkách a nejen těch písemných. Případným zájemcům mohu zápisů zapůjčit.

Václav z Václavovic

Javornická dělostřelecká garda

Tzv. BITVA TŘÍ CÍSAŘŮ byla svedena u Slavkova 2. 12. 1885, francouzský císař Napoleon I. Bonaparte porazil vojska ruského cara Alexandra I. a rakouského císaře Františka I.. Na památku bitvy zde byla postavena mohyla míru (1910 - 1911). K uchování památky se zde odehrává každoročně takzvaná demonstrativní bitva v dobových kostýmech. Mezi každoroční účastníky srazu nesmí chybět ani Javornická dělostřelecká garda, která táhla na toto památné setkání i přes naši obec dne 26. 11. 2012.

Javornická dělostřelecká garda táhla přes naši obec na Slavkovské bojiště

foto Jan Pospíšil

Tradiční hádanka pro čtenáře

Současná otázka zní:
Kde v Bedihošti najdete tento strom?

Odpovědi zašlete do 10.3.2013 na adresu:
e-mail: zpravodaj.bedihost@seznam.cz
nebo pí. Hanzelové na tel.: 605 520 000

Správné odpovědi budou slosovány a výherce obdrží láhev sektu!

Na vaše správné odpovědi se těší

Václav z Václavovic
a
Jana Hanzelová

Výherkyně nás pohostila 13. karlovarským pramenem

Vylosovaného výherce který zaslal správnou odpověď na "Tradiční hádanku" z minulého čísla zpravodaje (foto sošky Svatého Floriána na domě č. 14 v Prostějovské ulici) čekala odměna v podobě lahve francouzského vína, kterou do soutěže věnoval pan Václav Adam.

Vítězný los ze správných odpovědí se usmál na slečnu Miroslavu Hekelovou.

Blahopřejeme!!!

Trocha legrace nikdy neuškodí

Dědeček vyloví zlatou rybkou. Rybka řekne dědečkovi: "když mě pustíš splním ti tři přání".
Dědeček rybce odpoví: "to ti nepomůže, já jsem kouzelný dědeček."

Policajt zastaví sedláka s povozem a povídá: „Co to vezeš, sedláku, na té káře?“

„Ále, to je banánova šťáva," odpoví sedlák.

„A můžu ochutnat?“

„No jistě, jen si poslužte!"

Policajt se tedy napije, ale hned to vyplivne a znechuceně zařve: „Fuj, vždyť je to koňská moč!"

Nato sedlák pobídne koně bičem: „Hyjé, Banáne!"

Paní učitelka píše Pepíčkovi poznámku: "Umýt - smrdí!" Tatínek druhý den odepíše: "Učit - nečuchat!"

„Tak rodino, kam kdo chce na dovolenou?“ ptá se otec.

Hlásí se syn: „Já bych chtěl tam, kde jsem už dlouho nebyl!"

„Tak tady máš dvacku a mazej k holiči!"

Husa vystrčí hlavu z trouby a křičí: Topte pořádně nebo mi vraťte peří. Mám husí kůži!

Otázka pro přiblíblé ochranné autorské svazy. Když pták letí a zpívá, je to interpret nebo hudební nosič?

Dámy, když muž řekne, že něco opraví, tak to taky udělá. Není potřeba mu to každých 6 měsíců připomínat.

Letošní již tradiční akce "Rozsvěcení vánočního stromu" se odehrála v pátek 30. listopadu. Jak již bývá dobrým zvykem, na programu se podílela i místní základní a mateřská škola. Pod vedením učitelů pana Prokopa a paní Cáškové předvedly děti hudební vystoupení, které sklidilo hlasitý potlesk. Celou akci provázal pan Viktor Kohout, jenž se báječně zmocnil role klauna a baviče, ze kterého byly děti doslova unešené. Nebýt takové zimy, jistě by se vystoupení protáhlo o další hodinku. K pohoštění bylo výtečné svažené víno a něco malého k zakousnutí. Děti na závěr dostaly čokoládové adventní kalendáře a další pochutiny. Kalendáře věnovala Kralická firma Spreso, za což jí patří dík. Účast byla hojná, vždyť jen dětí přišlo přes 130 a s doprovodem rodičů a diváků se celkový počet jistě přehoupl přes dvě stovky.

Jan Pospíšil

PF 2013

*Klid a mír o svátcích vánočních
i po celý rok 2013,
zdraví a pohodu těla i ducha*

*Vám přeje
Zastupitelstvo obce Bedihošť*

Přijďte oslavit příchod Nového roku!

1.1.2013 v 0:30hod
před obecním úřadem

Zpravodaj obce Bedihošť | číslo 30 | Prosinec 2012

Redakční rada: Jana Hanzelová, Eva Čandová, Václav Adam, Jarmila Popelková, Ing. Luděk Smýkal, Jan Pospíšil ml.
Příspěvky můžete zasílat na e-mail: zpravodaj.bedihost@seznam.cz, nebo v písemné formě předat na OÚ Bedihošť

Grafická úprava a sazba: Jan Pospíšil ml. | Vydal: Obecní úřad Bedihošť | Náklad: 380ks

Další číslo vyjde 5.4.2013. Redakční uzávěrka je 31.3.2013. Nevyžádané podklady se nevracejí.